

D O M

afsagt den 10. november 2015.

(af dommerne Tove Horsager, Jakob Fink Nielsen og Jens Nørtved med nævninger)

Rettens nr. 9-3319/2015

Politiets nr. 1200-76327-00001-14

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer ...

Anklageskrift er modtaget den 28. april 2015. Der er modtaget tilkendegivelse af 19. oktober 2015 om udvisningspåstand.

Sagen er behandlet under medvirken af nævninger.

T, pt. varetægtsarrestant er tiltalt for

1.

forsøg på røveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og under særlig skærpende omstændigheder vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. § 247, stk. 1,

ved i tidsrummet fra den 1. oktober 2014 ca. kl. 23.45 til den 2. oktober 2014 ca. kl. 00.20 i forening og efter forudgående aftale med en p.t. uidentificeret medgerningsmand, som tidligere straffet for vold, ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold for derigennem at skaffe sig uberettiget vinding, at have trængt ind i et privat hjem på adressen X, ...vej 1, ..., i Køge, hvor de maskerede skaffede sig adgang til soveværelset og forsøgt at aftvinge F1 og F2 værdier, idet de udtalte "vi skal have dine penge" og "vi skal have pengene i boksen" eller lignende og forlangte koden til en pengeboks, hvorefter de bandt F1 og F2 med gaffatape og tog kvælertag på dem samt tildelte dem adskillige slag og spark i hovedet og på kroppen, ligesom de truede med at slå dem ihjel, med at skyde dem, med at stikke dem med en kniv og med at voldtage F2, alt hvorved F1 pådrog sig betydelige skader på legeme og helbred i form af bl.a. kraniebrud, blødning i hjernen, flænge over det ene øjenbryn, flænge ved den ene øjenkrog, nedsat syn og hørelse samt forsnævring af urinrøret og psykiske mén, og hvorved F2 pådrog sig en blodansamling ved det ene øje og muligt en brækket næse. Røveriet mislykkedes, idet F2 undløb og tilkaldte hjælp.

2.

overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 11,

ved den 11. november 2014, ca. kl. 07.30 på adressen ...vej 26, 2. th., i Allerød, uden politiets tilladelse at have besiddet en CS-gasspray.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en CS-gasspray hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 1 og 6, og § 24 b, stk. 3, udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandigt i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 4 og stk. 3.

Tiltalte, T, har nægtet sig skyldig i forhold 1 og erkendt sig skyldig i forhold 2.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til påstanden om konfiskation.

T har over for påstanden om udvisning påstået frifindelse, subsidiært påstået betinget udvisning.

F2, for hvem retten har beskikket advokat, har påstået, at tiltalte skal betale 10.000 kr. i erstatning, jf. erstatningsansvarlovens § 26, stk. 3.

F1, for hvem retten har beskikket advokat, har påstået, at tiltalte skal betale 10.000 kr. i erstatning, jf. erstatningsansvarlovens § 26, stk. 3.

F1 har yderligere nedlagt påstand om betaling af 4.618 kr., dækkende

godtgørelse for svie og smerte, 7 dage	1.295 kr.
udgift til psykolog	2.138 kr.
udgift til psykolograpport	<u>1.185 kr.</u>
Ialt	4.618 kr.

Bistandsadvokaten har yderligere på vegne to selskaber, som F1 via sit holdingselskab er indehaver af, nedlagt nedennævnte påstande om erstatning, idet F1 som følge af det passerede ikke selv har været istand til at udarbejde balance mv, men har måttet søge bistand hertil.

Udgift på 2.700 kr. til ekstraordinære afstemninger, jf. faktura, til selskabet ...ApS, c/o advokat Carsten Brix, Sønder Alle 21B, 4600 Køge.

Udgift på 8.550 kr. til ekstraordinære afstemninger, jf. faktura, til selskabet ... ApS, c/o advokat Carsten Brix, Sønder Alle 21B, 4600 Køge.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har ikke haft bemærkninger til kravenes størrelse.

Sagens oplysninger

Den 2. oktober 2014 kl. 00.25 blev der til Midt og Vestsjællands Politi indgivet anmeldelse om, at der var sket et røveriforsøg overfor forurettede F2 og F1, ...vej 1, Køge. Det var oplyst, at gerningsmændene var trængt ind i forurettedes soveværelse og anmodet om penge fra boksen.

Der blev straks sendt en patrulje til stedet, som tilkaldte yderligere assistance i form af hundepatruljer og personale fra Kriminalteknisk Center (NKC). Den ene af de tilkaldte hunde markede for fært ved det indvendige hegn og frem til gavlen, hvorpå sås mærker efter såler og håndaftryk, og det konstateredes, at terrassedørens glas var slået itu, således at gerningsmændene kunne komme ind. Hunden fik envidere fært på det udvendige hegn, som var trykket ned, og kriminalteknikerne foretog aftørring heraf med henblik på at sikre dna.

Det hedder i en erklæring fra Retsgenetisk afdeling af 30. oktober 2015 blandt andet

”...

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 23.10.2014, taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra T.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynligt, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra T, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra T. Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtinge til T.

...”.

På baggrund af denne erklæring blev tiltalte anholdt og varetægtsfængslet.

På gerningsstedet fandtes forskellige sålaftryk, som blev sikret. I forbindelse med anholdelsen af tiltalte sikrede politiet nogle Nike Shoks sko, som blev sendt til kriminalteknisk undersøgelse for sammenligning med sålaftryk sikret på gerningsstedet.

Det hedder i Kriminalteknisk erklæring af 1. december 2014 blandt andet

”...

3.0 Konklusion.

Kan ikke udelukkes

Det vil ikke kunne udelukkes, at sålaftrykkene KT 5, KT 6, KT 8, KT 9 og KT 10 fra gerningsstedet er afsat med skoene KT 58 og KT 60 fra sigtede T, men på grund af aftrykkes og/eller skoens beskaffenhed, kan en nærmere sammenligning ikke foretages.

.....

Ved undersøgelsen og sammenligningen fremstod sålaftrykkene KT6 og KT9 som afsat med en venstre sko, der i sålmønster, størrelse og specifik slitage svarede til venstre sko KT 58. På begge sålaftryk KT6 og KT9 sås i den ene runde ”støddæmper” i hælen en prik og en afgrænsning, der fremstod som mulig skade/slitage af sålen af den sko, der havde afsat aftrykket – markeret med røde pile og røde cirkler. Tilsvarende skade/slitage sås ikke på venstre sko KT58. Forklaring kan muligvis være en fastsiddende tilsmudsning f.eks. tyggegummi den pågældende dag, der frembringer tilsvarende detaljer eller at det er en tilsvarende sko båret af en person, der slider fodtøjet på tilsvarende måde.

....”

Ved en ransagning af tiltaltes telefon blev det konstateret, at der den 3. oktober 2014 kl. 11.54 var optaget fotos af en persons ben, hvor man kunne se et sår med underhedsblødning

omkring såret og et mindre sår nedenunder. Samme dag kl. 17.07 var der optaget et foto af venstre side af brystkassen, hvor der kunne ses et aflagt sår med underhudsbloodning. Endvidere blev der optaget et foto af skaden på låret den 5. oktober 2014 kl. 21.05. Det er ubestridt, at det er tiltalte, der har taget billederne af disse sår, og at det er nogle sår, som han har pådraget sig. Tiltalte forklarede i et retsmøde den 18. december 2014, at de var opstået i forbindelse med en bandeoverensstemmelse, hvor han blev såret med skruetrækker og kniv.

På gerningsstedet konstaterede en af de tilkaldte hunde fært ved en gitterport, og kriminalteknikerne sikrede nogle tøjfibre, som sad på piggene på porten. Afstanden mellem portens pigge blev målt op.

Politiet rettede henvendelse til Retspatologisk Afdeling med spørgsmål til de angivne fund, og det hedder i en erklæring af 20. januar 2015 fra Retspatologisk afdeling blandt andet

" ...

Spørgsmål 1:

Kan de skader, der er påført sigtede, T's lår og mave, være opstået som følge af kontakt med hhv. skruetrækker og kniv?

Svar:

De to skader sigtedes lår skønnes opstået ved stump vold, meget vel med en tilspidset genstand i form af en skruetrækker.

Skaden på maven/brystet skønnes ligeledes opstået ved stump vold, idet den perifere blåviolette underhudsbloodning taler herfor. Såfremt underhudsbloodningen skulle være opstået med en kniv, ville dette kræve en dyb stik-/snitlæsion, der formentlig ville have krævet sammensyning. Ridsning med en kniv, som af sigtede oplyst, skønnes ikke at kunne medføre den viste skade.

Spørgsmål 2:

Kan de skader der er påført sigtede, T's lår og mave, være opstået som følge af kontakt med de pigge, der er placeret øverst på hegnslågen ved gerningsstedet.

Svar:

De to skader på sigtedes lår skønnes opstået ved stump vold, meget vel med en tilspidset genstand i form af jernpigge. Afstanden mellem de to skader ses at være af samme størrelsesorden som afstanden mellem to pigge.

Skaden på maven/brystet skønnes ligeledes opstået ved stump vold, meget vel med en tilspidset genstand i form af en jernpig. Selve piggen kan have medført den mulige hudafskrabning og i forbindelse hermed kan den perifere underhudsbloodning være opstået. Såvel skaden som arret ses tydeligst i den nedre del, tydende på størst fysisk påvirkning her.

Spørgsmål 3:

Hvor gamle er skaderne på de fotos der er optaget hhv. den 3. og 5. oktober 2014. Er de 2-3 uger gamle, eller kan de stamme fra gerningstidspunktet den 2. oktober omkring kl. 0021 ?

De to skader sigtedes lår ses den 03-10-2014 at være uden sårskorpe og med beskeden perifer rødme. De samme skader ses den 05-10-2014 at være med sårskorpe og mere udtalt rødme. Der har således været en udvikling i skaderne over 2 døgn, hvilket taler for, at skaderne den 03-10-2014 var friske og således næppe mere end to døgn gamle.

Skaden på maven/brystet er vanskeligere at vurdere grundet billedets kvalitet. Den perifere blåviolette underhudsblødning kan meget vel være frisk og dermed næppe mere end to døgn gammel. Skaden kan dog være af ældre dato, men næppe over en uge gammel.

Samlet set synes det sandsynligt at skaderne kan stamme fra gerningstidspunktet den 2. oktober omkring kl. 0021, hvorimod det ikke synes sandsynligt, at skaderne er 2-3 uger gamle.

..."

På gerningsstedet var der opsat videoovervågning, og filmen derfra blev sikret. Filmen indholdt en delvis optagelse af det passerede. Politiet rettede henvendelse til Retsantropologisk Afdeling og forespurgte, om afdelingen kunne være behjælpelig med at foretage sammenligning af den lidt kraftige gerningsmand med tiltalte. I den anledning blev der foretaget en videooptagelse af tiltalte på politigården i forbindelse med, at han gik fra en bil ind til bygningen. Tiltalte var ikke klar over, at han blev filmet.

Det hedder i en erklæring af 10. marts 2015 fra Retspatologisk afdeling blandt andet

"...

Bedømmelse af gang

Følgende træk ved gangen fandtes særligt at tale for sammenfald af identitet:

- "Tung" gang med relativt brede skridt – herunder hvordan knæene kort bøjes lige ved hælisset (bilag 1)

Følgende træk ved gangen fandtes generelt at tale for sammenfald af identitet:

- Grad og form af fremspark med foden og stræk af knæet lige før hælisset (bilag 1 og 2)
- Graden af udadrotation af fødder og lår i svingfasen (bilag 1)

Følgende træk ved gangen fandtes helt generelt at tale for sammenfald af identitet:

- Graden af udadrotation af fødderne i standfasen (bilag 1)
- Graden af hælafsæt med bagerste fod i slutningen af standfasen (bilag 2)

Der fandtes ingen træk ved gangen, der talte imod sammenfald af identitet."

Konklusion

Der fandtes enkelte træk ved gangen, der særligt talte for sammenfald af identitet, enkelte træk ved gangen, der generelt talte for sammenfald af identitet og enkelte træk ved gangen, der helt generelt talte for sammenfald af identitet.

Der fandtes ingen træk ved gangen, der talte imod sammenfald af identitet.

..."

Afdelingen anførte, at man fandt, at der forelå indicium for sammenfald af identitet. (Karakter C på en skala fra A-F)

Afdelingen anslog gerningsmandens højde til at være ca. 171-180 cm uden sko målt med stadiometer, hvilket højdemål vil stemme overens med ca. 54 % af den danske mandlige arbejdsstyrke.

På forsvarerens foranledning blev der indhentet i yderligere udtalelse fra afdelingen. Det hedder heri blandt andet

"...

Spørgsmål 1:

I den retspatologiske video-analyse anføres det på side 4, at højden svarer til 54 % af den mandlige arbejdsstyrke; det ønskes oplyst, hvor mange der indgår i den mandlige arbejdsstyrke."

Svar:

Retsantropologisk Enhed kender ikke det præcise tal for, hvor mange mænd, der indgår i den danske arbejdsstyrke.

Den oplyste procentdel er baseret på en undersøgelse fra Arbejds miljøinstitutter udgivet i 1999 med forfatter K. Hansen: "Kropsmål for danske arbejdstagere; Antropometriske mål på 467 danske arbejdstagere (AMI-rapport nr. 48)". I denne rapport indgik 236 mænd.

Der er lavet nyere opgørelser af den danske befolknings højde. Der bliver hvert år udgivet data om værnepligtiges høje (www.dst.dk/da/informationesservice/oss/vaegt). Disse data er baseret på unge mænd og ikke arbejdsstyrken som helhed. Statens Institut for Folkesundhed har senest i 2005 indsamlet data om danskernes højde, men da disse data bygger på selvrapportering, er det forbundet med en vis usikkerhed (fx. har meget høje mennesker en tendens til at indrapportere en lavere højde, www.si-folkesundhed.dk/ugens%20tal%20folkesundhed/Ugens%20tal/48_2007.aspx)

Arbejds miljøinstituttets rapport fra 1999 giver derfor, ifølge Retsantropologisk Enheds vurdering det bedst mulige repræsentative og videnskabeligt funderede billede af den danske mandlige arbejdsstyrke.

Det blev fundet, at 54% af mændene i denne rapport har en højde, der lå inden for det højdeinterval, gerningsmanden blev estimeret til. Derfor blev det anført i den retsantropologiske erklæring, at den fundne højde vil stemme overens med ca. 54% af den danske mandlige arbejdsstyrke.

..."

Forurettede F1 blev den 2. oktober 2014 indbragt på skadestuen. Det fremgår af politiattest af 5. november 2014 med bilag, under objektive fund

"...

- 1) Beskrives bevidsthedsmæssigt som "desorienteret"
- 2) CT-scanning viser blødninger mellem hjernen og hjernebinderne
- 3) Røntgen af ansigtsskelettet viser brud (fraktur) i bunden af højre øjenhule (orbita).
- 4) Blodansamling (hæmatom) strækkende sig fra højre øvre øjenlåg ned over højre kind.

- 5) Flænge over højre øjenbryn (Anført som 2 mm lang, men da flængen lukkes med sting (suturer) vurderes at længden er 2 cm. lang).
- 6) V-formet flænge ved venstre, yderste (laterale) øjenkrog.
- 7) Blodansamling (hæmatom) over næseryggen.
- 8) Blodansamling (hæmatom) ved venstre, yderste (laterale) øjenkrog.
- 9) Blodansamling (hæmatom) / misfarvning på venstre øre
- 10) Blødning i bindehinden (subkonjunktival blødning) i højre øje.
- 11) Bidemærke på tungespidsen
- 12) Blodansamling (hæmatom) og bidemærke på højre side af overlæben.
- 13) Hudafskrabninger (ekskuriationer) på ryggen
- 14) Hudafskrabninger (ekskuriationer) i ansigtet.
- 15) Hævelse 5x5 cm midt på venstre overarm (humeri)

..."

Endvidere hedder det

"...

- 1) røntgen af ansigtsskelettet (d.02.10.14 kl. 01.27) viste fraktur (knoglebrud) i højresidige orbitabund (bunden af øjenhulen).
- 2) Ct-scanning af af cerebrum (hjernen) (d.02.10.2014 kl. 01.26 viste lille subdural blødning (blødning mellem hjernehalvdele og hjernen) over begge hemisfærer (hjernehalvdele) strækkende sig ind langs hjernens midtlinje.

..."

Det hedder i en erklæring af 26. februar 2015 fra lægerne, Solrød Center 9, Solrød blandt andet,

"...

Blev den 2/10 2014 udsat for et meget voldeligt røveri i sit hjem.

...

Pådrog sig i forbindelse hermed kraniebrud og blødning i hjernen.

Samtidig har sparkene i skridtet ført til læsion og efterfølgende forsnævring af urinrøret.

Af øvrige følger efter overfaldet kan nævnes:

Ændret syn, her nu behov for synskorrektion og ser ikke så godt som før.

Har svært ved at forstå en besked.

Har svært ved at læse og forstå en brugsanvisning.

Har svært ved at føre sit regnskab, specielt hvis et bilag skal føre til flere posteringer.

Dårligere hørelse.

Hovedpine

Opfattes mere trist af sine omgivelser.

Angst og nervøsitet.

Dårlig søvn specielt når han sover hjemme hvor han blev overfaldet.

Som det fremgår af ovenstående har overfaldet haft ganske alvorlige konsekvenser for ham.

... "

Forurettede F2 blev den 2. oktober 2014 indbragt på skadestuen. Det fremgår af politiattesten under objektive fund

" ...

Ansigt: Stor blodansamling omkring venstre øje, som hæmmer øjeåbning. Næsen ses hævet og asymmetrisk, og kan muligvis være brækket.

..."

De forrettede har efter overfaldet modtaget psykologhjælp, og det fremgår af en erklæring af 23. februar 2015 fra psykolog Anett Levy Andersen blandt andet, at "det grove hjemmerøveri og den vold, der har været i den forbindelse har sat sig dybe spor i parrets liv."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne F2, Hans Erik Keld Jensen, politibetjent Rasmus B. Fylking, politiassistent Mikael Boamah, politiassistent Ulrik Gregersen, retsantropolog Peter Kastmand Larsen, overlæge Steen Holger Hansen, kriminaltekniker Bente Sørensen, A, retsgenetiker Frederik Petersen og kriminalassistent Jens Palle.

Tiltalte har forklaret,

"at han ikke har haft skæg i et stykke tid. Da han blev anholdt, havde han skæg, men han husker ikke hvor længe. Han boede ved anholdelsen hos sine forældre på ...vej 26 i Allerød sammen med to af sine tre søskende. Telefonnummer ... er hans. Han har haft det i lang tid, også i september sidste år.

Den 1. og 2. oktober 2014 var han hjemme hos sine forældre. Han husker, at han var der. Han lavede ikke noget specielt i de dage. Han var såret, og derfor husker han, at han var hjemme. Han var blevet lidt uvenner med nogle personer fra bandemiljøet. Der blev aftalt et møde, som han tog til. Under mødet kom de op at skændes, og det udviklede sig. Han blev stukket med en skruetrækker. Han tør ikke fortælle, hvem han mødtes med. De mødtes i Hillerød på et sted, hvor der plejer at være kræmmermarked. De mødtes et par dage inden den 1. oktober 2014. Han husker det, fordi han har tænkt over det, mens han har været varetægtsfængslet. Han blev stukket med en skrue-trækker i låret. De havde også en kniv. Den blev han snittet med i brystkassen. Det er de sår, som der er fotos af i sagen. Skaden på brystet er sket med kniven. Det foregik udenfor. Kampen stoppede ved, at der kom et par forbi, hvor manden råbte dem an. De andre stak af, og det gjorde han også i sin bil, en Honda. Han var taget alene derop. Han turde ikke anmelde det til politiet. Det blødte fra hans sår, og han ringede til sin kusine, der er sygeplejerske. Hun fortalte, hvad han skulle gøre med sårene. Hun ville have, at han tog på skadestuen, men det ville han ikke, da der så var sandsynlighed for, at politiet ville blive indblandet. Han kontaktede sin kusine 2-3 dage efter, at det var sket. Det kan godt passe med, at det er den dag, som billederne fra hans telefon stammer fra. Han sendte billederne til hende. Han tog senere endnu et billede, som han også sendte til hende.

Foreholdt retsbog af 18. december 2014, ekstrakt I, side 15, hvoraf fremgår:

"Han tog ikke kontakt til sin kusine i starten, men ventede nok omkring 2-3 uger med at tage og sende billederne til hende. Det begyndte på dette tidspunkt at gøre ondt i sårene."

Tiltalte forklarede hertil, at han ikke husker at have forklaret sådan. Han går ikke ud fra, at han har sagt sådan.

Foreholdt oplysningerne i retsmedicinsk erklæring af 20. januar 2015, ekstrakt III, side 351, hvoraf fremgår blandt andet:

"Spørgsmål 3:

Hvor gamle er skaderne på de fotos der er optaget hhv. den 3. og 5. oktober 2014. Er de 2-3 uger gamle, eller kan de stamme fra gerningstidspunktet den 2. oktober omkring kl. 0021 ?

De to skader sigtedes lår ses den 03-10-2014 at være uden sårskorpe og med beskeden perifer rødme. De samme skader ses den 05-10-2014 at være med sårskorpe og mere udtalt rødme. Der har således været en udvikling i skaderne over 2 døgn, hvilket taler for, at skaderne den 03-10-2014 var friske og således næppe mere end to døgn gamle.

Skaden på maven/brystet er vanskeligere at vurdere grundet billedets kvalitet. Den perifere blåviolette underhudsblødning kan meget vel være frisk og dermed næppe mere end to døgn gammel. Skaden kan dog være af ældre dato, men næppe over en uge gammel.

Samlet set synes det sandsynligt at skaderne kan stamme fra gerningstidspunktet den 2. oktober omkring kl. 0021, hvorimod det ikke synes sandsynligt, at skaderne er 2-3 uger gamle."

Tiltalte forklarede hertil, at det anførte ikke hænger sammen med, at han nu siger, at det var 2-3 dage før, han kontaktede sin kusine, at episoden fandt sted.

Det er lang tid siden, at han fik de Nike Shox sko. Da han blev anholdt, havde han haft dem i et par måneder, og han havde dem vist også, da overfaldet skete i Hillerød. Han fik dem af en ven ved navn A. Han manglede et par sko, og A brugte dem ikke selv. Skoene var brugte, da han fik dem. Det er også rigtigt, at han er blevet filmet af politiet uden sit vidende. Han kan nu godt huske, at han har talt med sin tidligere forsvarer om at medvirke til en ansigtsgenkendelse, men han ønskede ikke at få taget flere fotos. Han mener, at der var taget de billeder, der skulle bruges. Han har intet med Køge at gøre og har hverken venner eller bekendte i byen. Han har aldrig været i X på ...vej 1 i Køge. Han havde for et par år siden en kæreste, der boede i Køge, men har ikke været i byen siden. Han kan ikke forklare, hvordan det kan være, at der er fundet DNA, som matcher hans, på hegnet ind til autocentret. Det har han ikke forstand på.

Tiltalte forklarede, at der inden varetægtsfængslingen godt kunne være dage, hvor han slet ikke brugte sin mobiltelefon. Det kan godt være sket omkring den 1. oktober 2014. Han ville ikke risikere at blive kontaktet af bandemedlemmerne, så han slukkede telefonen. Han husker ikke nøjagtigt, hvornår det var, men den var slukket en hel dag.

Tiltalte kender ikke nogen libanesere. Han ved, hvem Mohammed Shamsi Idriss er. Han kommer fra Hillerød. Han ved, at han er palæstinenser, men ikke hvor han er født.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han ikke kender gadenævnet på kræmmermarkedet, men han kender stedet. Han vil ikke forklare om baggrunden for overfaldet.

Forevist fotos, ekstrakt III, side 333, af sår på lår forklarede tiltalte, at fotoet viser en skade på højre lår. Det lille mærke er en bum.

Foreholdt teleoplysninger i politirapport, ekstrakt I, side 69, forklarede tiltalte, at Kursat Keskin er hans lillebror. Tiltaltes telefon stod i Kursats navn, men det var tiltalte, der brugte den.

Foreholdt teleoplysninger i politirapport, ekstrakt I, side 68, hvoraf fremgår, at telefonen med tlf.nr. ... fra den 01.oktober 2014 kl. 1136 og indtil kl. 2056 med jævne mellemrum logger på forskellige telemaster omkring Allerød/Birkerød og Lyngby forklarede tiltalte, at han har været på familiebesøg. Han har familie i Birkerød og Allerød. Her bor hele klanen. Han kender ingen i Lyngby, men har måske været på køretur med sin fætter.

Foreholdt teleoplysninger i politirapport, ekstrakt I, side 68, hvoraf fremgår, at der herefter først igen er aktivitet på telefonen kl. 0948 og frem til kl. 2358, hvor der kl. 1331, kl. 1346, kl. 1535, kl. 1645, kl. 1655, kl. 1850, kl. 1856 og kl. 2358 fra forskellige telefonnumre blev ringet til telefonen og ved alle tilkald viderestillet til telefonsvarer, ligesom telefonen registrerer sig på sendemast placeret Solvang 27, 3450 Allerød og alle med 180 grader, forklarede tiltalte, at adressen Solvang ligger ved noget industri. Det er meget tæt på, hvor hans forældre bor.

Hans baggrund er kurdisk, og hans familie kommer fra Tyrkiet. Han er født i Danmark. Han taler og forstår ikke libanesisk. Han ved ikke, hvor Idriss kommer fra i Libanon."

F2 har forklaret som vidne,

"at hun og hendes mand har et autocenter i Køge. Hendes mand, Erik, har haft det i over 25 år på samme adresse. De bor privat på samme adresse ovenpå virksomheden. De går gerne i seng omkring kl. 22.30. Så ligger de i sengen og ser tv eller film. Erik falder gerne hurtigt i søvn. Den pågældende aften var det kun hende, der var vågen. Hun så fjernsyn og hørte pludselig et brag. Hun skulle lige til at sige til Erik, at der var et indbrud i gang, så stod der to personer i soveværelset. De sagde, at det var et røveri. Den ene mand var slank og den anden mere buttet. De var maskerede og bar måske kasket og havde noget på hænderne. De sagde, at hun skulle forholde sig rolig, og at hendes mand skulle åbne pengeskabet. Hun syntes, at de talte fremmedartet. De talte pænt i starten. Da Erik ikke rigtigt ville stå op, sagde de, at han skulle stå op, da de ellers ville voldtage hende. Hun blev bundet med gaffatape på hænder og fødder. Det var, mens hun lå i sengen. Det var den slanke person, der gjorde det. Begge personer var inde i soveværelset. Den tynde sagde, at hvis hun forholdt sig roligt, skete der ikke noget. Den kraftige talte til Erik. Det var røvernes gaffatape.

De ville have penge fra boksen. De talte ikke om en kode til boksen. Erik blev forvirret og spurgte, hvad det var for en boks. Erik vågnede ikke lige med det samme, men hun ved ikke, hvornår han vågnede. Hun havde fokus mod døren, hvor de to personer stod. De to personer havde vist noget i hænderne med brunt skæfte, men hun ved ikke hvad. De havde også en taske med, hvori der lå en hammer. De tog Erik ud fra soveværelset, men hun ved ikke hvordan. Lidt efter blev hun hentet af en af gerningsmændene, der sagde, at hun skulle få Erik til at åbne boksen. Hun fik løsnet sine fødder. Hun havde selv fået sine hænder løsnet. Hun så nu Erik, der lå i gangen. Hun troede først, at Erik var død. Erik var forslået og lå stille. Den buttede gerningsmand gik ud i køkkenet og hentede et glas vand, som han hældte i hovedet på Erik, så der kom lidt liv i ham. Hun og Erik havde ikke tøj på. Sådan sover de.

Hun fik en masse blå mærker og blå øjne, fordi hun blev slået for at få Erik til at åbne boksen. Hun husker ikke, om hun blev sparket. Hun blev slået i hovedet masser af gange. Det var kun

ude i gangen. Hun blev også flere gange truet med at blive voldtaget, hvis ikke boksen blev åbnet. Hun mener, at det var henvendt til Erik for at få ham til at åbne boksen. De truede ikke Erik.

Hun ved ikke, hvad der skete i gangen, før hun kom derud. Til sidst sagde hun, at hun ville gå ud og hente nøglen til boksen. Hun sagde det, fordi de ikke skulle blive ved med at slå på dem. Hun vidste, at hun ikke kunne åbne boksen selv, og det kunne Erik heller ikke i den tilstand, som han var sat i. Han kunne ikke se på grund af de slag, han havde fået i ansigtet. Hun fik lov til at tage en morgenkåbe og sutsko på. De gik ud på badeværelset, hvor hun tog nøglerne i Eriks bukser. Hun støttede Erik ned ad trappen. Da de kom ned, slog hun palen i hoveddøren fra, så den ikke smækkede, så de ikke kunne komme ind igen.

Forevist oversigtskort over huset forklarede vidnet, at de gik ned ad trappen fra 1. salen. De kom ned og gik ud i det fri for at komme ind ad døren til forretningsdelen af bygningen, hvor pengeskabet befandt sig. Der skete ikke noget på vej ned ad trappen. Der gik en gerningsmand foran og én bagved hende og Erik. Hun satte sig på risten ved døren til forretningen. Da de gik ind i forretningen, gik alarmerne i gang. Gerningsmændene råbte, at alarmerne skulle slås fra, og Erik og gerningsmændene gik i retning mod kontoret. I forvirringen, så hun sit snit til at stikke af. Hun vendte om og løb ud af døren og ind i opgangen til deres private bolig. Der fik hun slået palen i døren til og smækket den, lige inden en af gerningsmændene kom hen og rykkede i døren. Hun løb op og tog sin telefon og løb ud på taget via terrassedøren, der var slået i stykker. Hun lagde sig på taget. Hun var bange for, at gerningsmændene skulle komme derop. Hun ringede til en nabo. Hun var for forvirret til at ringe til politiet. Naboen mand ringede straks efter politiet, der ankom hurtigt. Da hun så politiet, gav hun sig til kende og smed en nøgle ned, så de kunne komme ind.

Nogle af slagene i ansigtet var hårde. Hun mener ikke, at hun mistede balancen på grund af slagene. Hun må have været væk på et tidspunkt, for hun har en opfattelse af, at det hele kun tog 5 minutter. Hun husker ingen spark eller halsgreb fra gerningsmændene. De spjøjtede vist parfume rundt, da hun var ved toiledøren. Hun så ikke, hvad gerningsmændene gjorde mod Erik ude i gangen, men hun kunne se, at han havde fået bank. Hun husker ikke, om gerningsmændene truede med at slå dem ihjel, skyde dem eller stikke dem. Hun syntes som sagt, at gerningsmændene havde noget "brunt" i hånden, da de kom, men hun ved ikke, hvad det var. Hun forklarede til politiet, at gerningsmændene havde talt et fremmed sprog. De talte også dansk med accent. De har folk med libanesisk baggrund i forretningen, der taler på samme måde. De har lejet sig ind i forretningen. Det var derfor, at hun sagde det med libanesisk til politiet. Folkene i forretningen er de ikke uvenner med. Det kunne for så vidt være et hvilken som helst sprog. Man kunne sagtens forstå, hvad de sagde. Det var den tynde, der talte til hende. Den kraftige var den mest voldelige. Hun bemærkede ikke noget særligt ved hans tale. Hun så ikke noget gevær. Kartoffelskrælleren, der ses ligge i gangen ved trappen, kender hun ikke noget til.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt I, side 94, hvoraf fremgår, at hun skulle have forklaret, at hun og Erik gentagne gange blev tildelt knytnæveslag i ansigtet, og at A og B var meget aggressive og voldsomme i deres fremtoning og råbte og truede gentagne gange med, at de ville slå dem ihjel, forklarede vidnet, at hun ikke husker det, eller om hun har forklaret det til politiet.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt I, side 94, hvoraf fremgår, at hun skulle have sagt, at hun kunne høre, at Erik ikke ville gøre, som A bad ham om, hvorfor A og B truede med, at de

ville voldtage vidnet, hvis Erik ikke åbnede boksen, og at A herefter hentede en kniv og truede med at stikke dem begge, forklarede vidnet, at hun ikke husker det, eller om hun har forklaret det til politiet. Hun har forsøgt at fortrænge det hele.

Da de befandt sig ude i gangen, forsøgte hun at rive mundbindet af den tynde gerningsmand. Det fik hun tæsk for.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt I, side 97, hvoraf fremgår blandt andet, at hun skulle have sagt, at gerningsmændene var meget voldsomme og de skreg dem ind i ansigtet, forklarede vidnet, at hun godt kan huske, at de sagde, at de ikke var bange for at slå ihjel. Hun husker ikke det med at blive skudt. Hun kan måske have forklaret sådan til politiet.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt I, side 99, hvoraf fremgår blandt andet, at hun skulle have sagt, at "*I gangen - mellem soveværelse, toilet og trappe samt køkken - fortsatte gerningsmændene - overvejende B - med at slå Erik. Karin bemærkede, at han havde kraftige skader i ansigtet.*

På et tidspunkt opfordrede B - A til at stikke Erik. Erik var fortsat nøgen.

Karin bemærkede, at der på trappen lå en "almindelig skrællekniv" - andre knive havde hun ikke set." forklarede vidnet, at hun ikke husker at have forklaret sådan, men måske. Hun kunne bedre huske tingene på det tidspunkt.

Hun fik nogle blå øjne og skade på sin næse, der måske var brækket, men hun fik det ikke undersøgt. Hun kan stadig mærke noget i næsen. Hun blev indlagt sammen med Erik på grund af hans skader. Det har ikke været let for Erik siden, og de er utrygge ved at opholde sig i deres hjem. De har fået ekstra sikkerhedsforanstaltninger.

Adspurgt af forsvareren og forevist oversigtskort over huset forklarede vidnet, at det var i "opbevaringsrummet", at boksen befandt sig. Der er flere overvågningskameraer i forretningen. Politiet har spurgt, om gerningsmændene kunne være kunder i forretningen, og som vidste, at der var en boks. Libaneseren, der har lejet sig ind, har været der i 2 år regnet fra idag. Ham taler hun med hver dag.

Foreholdt afhøringsrapport, ekstrakt I, side 95, hvoraf fremgår, at hun skulle have forklaret, at hun var 100 % sikker på, at de to mænd var libanesere, idet de talte ligesom de libanesere, der ofte er i forretningen under lejligheden, forklarede vidnet, at hun har forklaret som anført.

Foreholdt afhøringsrapport ekstrakt I, side 97, hvoraf fremgår blandt andet, at vidnet skulle have forklaret, at personerne talte gebrokkent dansk - også indbyrdes, samt at en af de personer, der arbejdede i virksomheden sammen med hendes mand Erik - var libaneser, hvorfor der kom en del libanesere i forretningen, og at hun mente, at A og B kunne være libanesere ud fra deres dialekt, forklarede vidnet, at hun kun har forklaret, at de talte som libanesere.

Det var ikke rigtigt dansk, men man kunne sagtens forstå det.

Politiet har ikke vist hende fotos af en B."

Hans Erik Keld Jensen har forklaret som vidne,

"at han har haft X i 28 år. Han har også boet der i den periode. Han husker ikke episoden mellem den 1. og 2. oktober 2014. Han husker ikke noget fra dagen. Han husker først noget to efter, hvor han vågnede op på sygehuset og begyndte at kunne genkende sin familie. Han husker også, at han gik i seng om aftenen. Han har fået at vide efterfølgende, hvad der er sket. Han havde et pengeskab i forretningen, men den pågældende dag var der ikke så mange penge deri, måske omkring 100.000 kr. Han har ikke nogen konkret mistanke til, hvem gerningsmændene skulle være.

Han var indlagt mere end en uge. Han går fortsat til opfølgende undersøgelser. Han har problemer med at tisse, nok fordi han er blevet sparket i skridtet. Han har ondt i hovedet. Hans hørelse på venstre øre er nedsat, og hans syn er blevet dårligere efter episoden. Han har også problemer med hukommelsen og er ikke i stand til at lave regnskaber som før, så det må han betale sin revisor for, eller bliver det forkert. Han er blevet fortalt, at han har fået en blodansamling i hjernen og en hjernerystelse. Han har lige fået at vide, at han ikke må køre bil længere på grund af sin tilstand. Hvis han hører støj, kan han ikke sove. De sover ofte på en anden adresse. Psykisk har han det ikke godt. Han har ikke en normal hverdag. Han må ikke belaste hjernen ret meget.

....

Forevist oversigtskort over huset forklarede vidnet, at boksen befandt sig i "opbevaringsrummet". Her har den altid stået. Det er ikke mange, der er bekendt med, at der er en boks der. Det er ikke noget, som man snakker om. Hans hustru og børn ved det. Han ved ikke, hvem der ellers kan have haft kendskab til den. Der er ikke rengøringspersonale i forretningen, og døren til rummet med boksen er altid lukket og låst. Hvis døren stod åben, kunne man nok se boksen fra udstillingslokalet."

Politibetjent Rasmus B. Fylking har forklaret som vidne,

"at han var på patrulje med en kollega den 1. oktober 2014. De fik en melding om et igangværende hjemmerøveri. De var kun 5-7 kilometer fra gerningsstedet og var hurtigt fremme, muligt ca. kl. 00.30. Da de kom frem, kom en person hen til dem og oplyste, at han var blevet ringet op af den kvindelige forurettede, der havde sagt, at hun havde låst sig inde, og at den mandlige forurettede fortsat var sammen med gerningsmændene. Personen oplyste, at han boede tæt på, men ikke havde set nogen forlade stedet. Porten ind til adressen var låst, så vidnet måtte via en skraldespand kravle ind over pigtrådshegnet for at komme derind. Vidnet kravlede ikke ind over porten. Så hørte vidnet en kvinde, der råbte til ham. Hun sagde, at der var to gerningsmænd, og at de var bevæbnede. Vidnet bevægede sig hen til og ind i forretningen. Der var tændt lys. Vidnet hørte en puslen bagerst i lokalet og så en ældre mand, der stod ved nogle bildæk. Vidnet råbte manden an, men han reagerede ikke på det. Vidnet kunne ikke se andre i rummet. Vidnet kunne se, at manden var nøgen og voldsomt forslået. Han har ikke set lignende gennem sine år i politiet. Manden kunne ikke sige sit navn. Vidnet kontaktede vagtcentralen og bad om en ambulance hurtigst muligt. Der blev tilkendt en hundepatrulje."

Politiassistent Mikael Boamah har forklaret som vidne,

"at han er hundefører og har været det i gennem de seneste 10 år. Hans hund hedder Milo. Milo er en gruppe 1 hund.

Politiets hunde er inddelt i fire grupper. Gruppe 4 hunde er hvalpe og unghunde under oplæring. Gruppe 3 hunde bruges til almindelig patruljering. Gruppe 2 hunde bruges til humanitære eftersøgninger og har lidt mere erfaring end gruppe 3 hunde. Gruppe 1 hunde er eksaminerede og godkendte til at løse vanskelige opgaver og anvendes i forbindelse med drabssager, grove voldssager og voldtægtssager, hvor man eftersøger biologiske spor. Der er kun 40 gruppe 1 hunde i landet.

Milo og han blev rekvireret af Midt- og Vestsjællands Politi og var sammen på gerningsstedet natten mellem den 1. og 2. oktober 2015. Der var endnu en kollega med en gruppe 1 hund på stedet, som han samarbejdede med.

De modtog rekvisitionen omkring kl. 01.30, kørte dertil og ankom omkring kl. 02.00. De tog kontakt til politilederen og modtog briefing samt ordrer. Der ankom kolleger fra NKC (Nationalt Kriminalteknisk Center) og de samarbejdede i en koordineret indsats.

Han og den anden hundefører gik i gang samtidig. De fandt flere spor.

Milo fik færten af et spor, der førte fra et hegn ind mod naboen på Københavnsvej over grunden og videre frem til gavlvæggen på bygningen.

Vidnet blev foreholdt ex. II, side 219, luftfoto, og forklarede, at Milo og han startede bag bygningens sydlige gavl. Hunden fik fært af spor fra hegnet ind mod nabogrunden, som førte forbi den hvide container og frem til væggen på den sydlige gavl. På luftfotografiet er det første spor markeret på den røde bundline med en blå pil og punktet på væggen med endnu en blå pil. På den lodrette gavlvæg blev der efterfølgende konstateret sålaftryk og aftryk fra handsker.

Da der ikke var et spor efter indgangen foretog Milo og han afsøgning af området omkring bygningen først langs ...vej og derefter mod syd ad Københavnsvej. Da de nåede frem til hegnet på nabogrunden på Københavnsvej, reagerede hunden på fært på trådhegnet. Reaktion indebærer, at hunden konstaterer, at der er blevet afsat menneskefært, og at en eller flere personer har rørt ved hegnet. Han registrerede stedet og afmærkede det på fortovet. Efterfølgende foretog kollegerne fra NKC aftørring af trådhegnet.

Han gik herefter om på den anden side af trådhegnet, og Milo fik fært af spor fra det ydre trådhegn gennem det grønne område afbilledet på luftfotografiet, som førte frem til det indre hegn mod naboejendommen og videre forbi containeren og frem til den lodrette gavlvæg.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hunden antages at kunne spore fært i minimum 24 timer. Der er ikke noget sikkert maksimum. Afsætning af fært afhænger helt af, hvor lang tid eller kraftig aktivitet, der har været et givet sted. Han har oplevet, at en hund har påvist menneskelig fært i biologisk materiale op til tre døgn efter, at sporet er afsat.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at det var hans kollega, der undersøgte forpladsen og den mulige flugtrute. Han så fibre på gitterporten, men det var kollegaen og dennes hund, der fandt disse."

Politiassistent Ulrik Gregersen har forklaret som vidne,

"at han deltog i gerningsstedsundersøgelsen den 2. og 3. oktober 2014. Han er ansat hos NKC, Gerningssted Øst under Rigspolitiet, der håndterer større gerningssteder. De er en gerningsstedsgruppe, og det er deres ekspertise at sikre spor. De har en del ekstraudstyr, som de lokale politikredse ikke er i besiddelse af, og som kan sikre sål- og fingeraftryk. De har alle gennemført en specialuddannelse og praktisk sidemandsoplæring. Han har været i afdelingen de seneste fire år.

Han havde hjemmevagt og blev tilkaldt til gerningsstedet den 2. oktober 2014, kl. 01.00. Han tilkaldte straks en kollega, Henrik Hougaard Jensen, da han fik indtryk af, at det var et større gerningssted.

De ankom sammen og mødtes med hundeførerne. De blev briefet om de foreliggende oplysninger, herunder at der havde været benyttet handsker og maskering. Det er af stor betydning for deres undersøgelse af et gerningssted.

Vidnet blev foreholdt ex. II, side 142, kriminalteknisk erklæring, hvoraf undersøgelsestidsrum nærmere fremgår, bekræftede vidnet, at undersøgelsen var delt op i to etaper. Det er ikke usædvanligt at anvende fem timer på en undersøgelse. Det var et stort gerningssted. Undervejs kommunikerede han og kollegaen om det, som de fandt, og området blev gennemfotograferet. De bevægede sig i området med forsigtighed, så de ikke ødelagde spor. De kom igen, da der var en vægplade, som de skulle have taget ned, og som de ikke kunne få af. Der skulle sikres fingeraftryk fra denne vægplade.

Vidnet blev foreholdt ex. II, side 146, vurderingen i den kriminalteknisk erklæring, og forklarede, at hunden påviste frisk fært op af hegnet. Trådhegnet var trykket ned- og indad, hvilket afveg fra normalen. Mærkerne på facaden viste, at det var den vej, gerningsmændene var kommet op til førstesalen. Der var på førstesalen en terrasse og terrassedør. Ruden ind til beboelsen var smadret.

I beboelsen fandt de blodpletter flere forskellige steder, herunder ved stuedøren fra fordelingsgangen, foran en toiledør, ved trappen på de første trin og ved rundingen på trappen. I gæsteværelset for enden af sengen var der bloddryp eller tilsmudsning ved sengeenden. Han erindrer ikke, om der var blodpletter i soveværelset.

Der blev sikret flere sålaftryk fra stedet. Den blev sikret et fra et stykke af den knuste rude ved terrassedøren. Der blev også sikret sålaftryk i stuen. Det var et nylakeret og godt guly. Sålaftrykkene sås tydeligt i skrållys. Aftrykkene var muligvis så tydelige, fordi de var blevet afsat med fugtigt fodtøj. Aftrykkene befandt sig i passagen mellem spisebordet og halvmuren ud mod køkkenet. Det fremstod som den passage, der var naturlig at følge. Der blev ikke fundet sålaftryk på den modsatte side af bordet.

De anvendte gelatinehinder til at sikre aftrykkene. Gelatinen rulles hen over sålaftrykket, der suges op og registreres som et print.

Hundene havde markeret fært ved gitterporten ud mod Københavnsvej. Hans kollega var ved gitterporten. Det blev konstateret, at der langs den øverste kant var dug og spindelvæv. På midterstykket af hver låge sås der ikke spindelvæv og dug. Det var helt væk og havde været tørret af. Hundeføreren gjorde opmærksom på, at hunden havde markeret for fibre på gitterporten. De blev sikret med et dna frit dupsæt, og der var fibre i to forskellige farver. De sad oven på pigspidserne på gitterporten. Et sådant fiber kan være et tøjfiber.

Han har ikke konkluderet noget om en mulig flugtrute. De fik påvist det mulige indstigningssted. Der var en anden hund, der fandt det mulige udstigningssted, og det var kun ved gitterporten, at der blev konstateret fært. I hans verden er det udstigningsstedet.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at det ville være vanskeligt for gerningsmændene at benytte indstigningsstedet som udstigningssted. Det ville efter det oplyste have krævet, at de var løbet fra stueetagen, op ad trapperne til førstesalen, ind i lejligheden, ud på terrassen og ned ad den lodrette gavlvæg. Det kunne muligvis lade sig gøre, men forekommer meget atypisk."

Retsantropolog Peter Kastmann Larsen har forklaret som vidne,

"at antropologi er læren om mennesket. Det er hans opgave til brug for retten at gennemse video- og fotografimateriale og vurdere sammenfald. I almindelighed er alle gode til genkendelse. De foretager ikke genkendelse, men sammenligninger ud fra de tilgængelige oplysninger såsom bevægelse, kropsbygning, kropshøjde, ansigtstræk, gang, måden at stå på eller andre karakteristiske træk. De arbejder typisk med en videoovervågning fra et gerningssted, som de sammenholder med en anden videooptagelse.

Hans forudsætning for opgaveløsningen er hans erfaring med at se på mennesker og udføre systematiske analyser. Han arbejdede med sin ph.d.-afhandling i perioden fra 2004 til 2008 og skrev speciale om biomekaniske ganganalyser. Han har siden arbejdet med specialet.

Foreholdt ex. III, side 357, videoanalyse, forklarede vidnet, at han fra politiet modtog overvågningsvideomaterialet og efter analyse meddelte han, at det var egnet til en vurdering af gang, højde og ansigtstræk på gerningsmanden. Der blev herefter foretaget en videooptagelse af tiltalte, så de havde et sammenligningsmateriale. Han arbejdede med begge optagelser og foretog én til én sammenligning.

Foreholdt samme bilag, ex. III, side 359, og den foretagne vurdering af og konklusion vedrørende identitet mellem mistænkte og gerningsmanden, forklarede han, at gerningsmanden er personen på videoovervågningen og mistænkte er personen på den efterfølgende modtagne optagelse. Optagelsen er sket efter deres anvisninger.

Fotografiske højdemål er højde målt op på grundlag af videofoto. Der bliver udarbejdet en 3D model af stedet, som gennem en nærmere vektorberegning giver grundlag for en opmåling og vurdering af højden. Begge videoer er opmålt og vurderet ens.

Ved sammenligning af ansigtstræk er det vigtigt, at fotografiet er optaget i samme vinkel. De havde behov for andre fotografier af tiltalte for at kunne sammenligne med gerningsmanden afbilledet på overvågningsvideoen. De fik oplyst, at det ikke var muligt at få sådanne fotografier. Da de ikke havde nogen af tiltalte optaget i samme vinkel, kunne de ikke sammenlignes.

Ved bedømmelse af gang foretages en subjektiv vurdering af, hvad der stemmer overens, og hvad der ikke stemmer overens. Det er begrundet på afdelingens erfaringer med, hvor ofte et givet træk er forekommende. Konkret beror konklusionerne på hans iagttagelser og sammenhold af de to videooptagelser samt hans baggrund og erfaring.

Udadrotation med fødderne har mange mennesker. Der var derfor sammenfald, men det er ikke noget unikt.

Et træk taler særligt for sammenfald af identitet, hvis det forekommer relativt sjældent. Der kan ikke sættes procenter på, hvor ofte det pågældende træk er forekommende. Det er baseret på deres erfaring med, hvor ofte det er forekommende. Det, der særligt talte for sammenfald, var, at gerningsmanden og tiltalte havde en "tung gang" eller satte fødderne ned på en særlig tung måde, altså den gangrytme de begge havde. Der er ikke en defineret kategori for "tung gang".

Der fandtes ingen træk ved gangen, der talte imod sammenfald af identitet. Det er den sorte boks, hvor man placerer alt, der ikke taler for eller imod. Hvis der var træk ved gangen, der havde talt imod sammenfald af identitet, så ville det have været anført i erklæringen.

Foreholdt samme erklæring, ex. III, side 360, forklarede han, at der foretages opmåling af lokaliteten, og at han har været på gerningsstedet for at foretage en sådan opmåling og affotografere stedet. Dermed har der kunnet dannes en 3D model af det opmålte rum, og personens højde vurderes. De har undersøgt begge videooptagelser på samme måde og har anslået højden på gerningsmanden og tiltalte til mellem 171-180 cm.

Når de vurderer, at det svarer til højden på 54 % af den mandlige danske arbejdsstyrke, så er det baseret på den omtalte undersøgelse af 236 mænd, som de har vurderet er valid og danner godt udgangspunkt for sammenligning.

De når alene til et interval for højden, da der skal foretages sammenligning med mænd uden sko, der er målt opretstående med et stadiometer. Ved deres vurdering skal der tages højde for positur, påklædning og fodtøj, hvilket giver nogle usikkerheder og skøn af, hvor meget der skal trækkes fra og lægges til, da man skal tage hensyn til, at skoene skal tages af og hovedet rettes op.

Foreholdt konklusionen i samme erklæring, ex. III, side 361, sammenholdt med ex. III, side 372, konklusionsskala, forklarede han, at konklusionsskalaen er fastsat af Working Group Marks i European Network som en europæisk standard ved vurdering af f.eks. sålaftryk, og skalaen anvendes af politiets teknikere.

Ved en retsantropologisk vurdering vil konklusionsskalaens pkt. A aldrig komme i brug. Derfor anvendes i retsantropologien alene pkt. B, C, D og E. F er ikke brugt, formentlig fordi afdelingen aldrig modtager forespørgsler i sådanne tilfælde, da det er så klart, at politiets teknikere selv kan sortere dem fra.

Når han angiver, at det i den foreliggende tilfælde er pkt. C. "indicium", beror det på en samlet afvejning af, hvad der taler for, og hvad der taler imod identitet. Jo flere træk de finder, der taler for, og jo mere karakteristiske disse træk er, des højere bevæger man sig op på skalaen.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han har gennemført den foreliggende gangartsundersøgelse, og at der i afdelingen i gennemsnit årligt gennemføres mellem fem og ti af sådanne undersøgelser. De dækker hele landet.

Videoptagelsen af tiltalte er tilvejebragt på afdelingens initiativ, og tiltalte var ikke bekendt med, at han blev optaget. Det er deres erfaring, at når en mistænkt ved, at han bliver optaget, så ændrer han sin gang. Han mener ikke, at der var fejl eller mangler ved optagelsen. Tiltalte var iført en tyk jakke, hvilket var forskelligt fra optagelsen af gerningsmanden. Optagelsen af tiltalte viser hans ansigt, men han var iført hætte, og ansigtet var en smule foroverbøjet.

Foreholdt ex. III, side 359, videoanalyse, og bedømmelse af gang, forklarede han, at han ikke kan udtale sig om, hvor stor del af befolkningen, der har en tung gangart. Ud fra hans og afdelingens erfaring forekommer det ikke ofte. Denne vurdering er baseret på hans erfaringer og tidligere forskning og arbejde på området.

Foreholdt ex. III, side 372, konklusionsskala, forklarede han, at skalaen ikke på EU-plan anvendes ved vurdering af gangarter eller andre antropologiske træk. Skalaen anvendes til sammenligning af spor efter for eksempel en økse eller kniv. Afdelingen begyndte at anvende konklusionsskalaen for tre til fire år siden. Det var på eget initiativ og anvendes, da den er bedre end det, de tidligere anvendte. Ganganalyse som den foreliggende er et relativt nyt redskab, og ham bekendt foretages det ikke i andre lande. Afdelingen har assisteret andre lande med at gennemføre en ganganalyse.

Ved fastlæggelsen af højdeintervallet foretages der en vurdering af, hvad der skal trækkes fra og lægges til. Derfor er højden alene estimeret. Dette estimat stemmer overens med 54 % af den danske mandlige arbejdsstyrke.

Foreholdt ex. IV, side 16, spørgetema, forklarede han, at man har lagt sig op af undersøgelsen fra Arbejds miljøinstitutter udgivet i 1999, da de 236 mænd er opmålt under kontrollerede forhold. Der findes databaser med andre målinger, men de er behæftet med langt større usikkerhed. Den danske mandlige arbejdsstyrke er på flere hundrede tusinde mennesker.

Det havde været muligt at foretage en sammenligning af ansigtstræk på gerningsmanden og tiltalte, hvis afdelingen havde fået bedre fotografier af tiltalte. Videoovervågningsmaterialet gjorde det ikke muligt at opmåle og sammenligne med gerningsmandens arme eller ben. Kropsbygningen kunne de have sammenlignet, men sammenligningsmaterialet var ikke godt, da tiltalte var iført en tyk jakke."

Overlæge Steen Holger Hansen har forklaret som vidne,

"at han gennem de seneste ni år har været overlæge på Retspatologisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut. Han har arbejdet på området gennem de senest 20 år. Han er uddannet læge og er siden blevet speciallæge i patologi og retsmedicin. Retspatologi er hans hovedområde, og han har løbende opdateret sin viden og uddannelse.

I afdelingen foretages retslægelige obduktioner, personundersøgelser, og der kan afgives udtalelser ud fra genstande og fotomateriale.

Han fik fra politiet tilsendt et spørgetema og et fotomateriale, der efter det oplyste dels var optaget af tiltalte, dels af politiet. Der var fotografier af en person og af en gitterlåge med målangivelser. Desuden modtog han udskrift af de forklaringer, som tiltalte havde afgivet til politiet. Fotografierne viste skader på et ben og et bryst, og han skulle foretage en vurdering af disse skader og vurdere, om skaderne kunne stamme fra gitterlågen.

Vidnet blev forevist ex. III, side 314-316 og 333-336, fotos af tiltalte sammenholdt med ex. III, side 352, retsmedicinsk udtalelse, og forklarede, at han som det første udtaler sig om er såret på låret. Under det store sår var et mindre. Han har beskrevet, hvad han har set på fotografierne.

Om svaret på spørgsmål 1 i ex. III, side 352, forklarede vidnet, at voldstegn er tegn på fysisk skade, der opdeles i hovedgrupperne stump vold og skarp vold. Skarp vold er, når der er skåret i kroppen, som f.eks. med en kniv. Alt andet er stump vold.

Der er intet ved de affotograferede sår på låret, der tyder på, at der er skåret, hvorfor han beskriver det som stump vold. Der er et voldstegn og dermed stump vold. Det siger intet om, hvordan voldstegnet er opstået. Et blå mærke kan betegnes som voldstegn. Det er sandsynligt, at den affotograferede person er ramt af en relativt spids genstand f.eks. en større stjerneskrueetrækker. De to mærker stammer begge fra stump vold.

Såret på brystet stammer ikke fra skarp vold. Hvis man havde ridset i brystet med en kniv, så der var kommet en overfladisk ridse og sår, så ville blodudtrædningen omkring såret ikke være så udtalt som affotograferet. Det er ikke normalt, at der opstår blødning omkring et sår, hvis man bliver ridset eller skåret med en kniv. En overfladisk ridsning med kniv, ville ikke medføre den blodudtrædning, som er gengivet på fotoet i ex. III, s. 315.

Om svaret på spørgsmål 2 i ex. III, side 353, forklarede vidnet, at skaderne på låret kan være forårsaget af jernpiggene på gitterlågen, men at han ikke kan udtale sig om, hvorvidt det er dem eller en skrueetrækker, der faktisk har forårsaget sårene. Det var muligt nogenlunde at opmåle afstanden mellem de to sår, og den svarer nogenlunde til afstanden mellem piggene. Det kan have været samme pig, der har forårsaget begge skader, eller de kan være forårsaget af to pigge.

Sårtypen på brystet tyder ikke på, at det er et snitsår. Såret tyder mere på, at noget har skrabet hen over huden eller et punkt, der har bevæget sig på kroppen. Hvis der var en fysisk påvirkning af huden fra en jernpig, så er det sandsynligt, at denne påvirkning ville medføre en skade, som den affotograferede. Dette scenarie kan være sket med og uden tøj på kroppen. Hvis det er en tilspidset genstand, der har ramt brystet og har bevæget sig over kroppen, kan man konstatere, at der har været størst intensitet i den nederste del af såret. Det taler for, at det er nederst i såret, at genstanden har ramt først. Hvis læsionen er påført ved at kravle over et jerngitter, så vil det være mest sandsynligt, at såret er opstået på vej fra toppen af gitteret, hvor kroppens tyngde trykker den ned mod piggen eller piggene.

Om svaret på spørgsmål 3 i ex. III, side 353, forklarede vidnet, at han har vurderet sårene og udviklingen af samme ud fra de fotografier, som tiltalte havde optaget den 3. og 5. oktober 2014. Tiltalte havde alene optaget ét fotografi af såret på brystet. Politiets fotografier har alene været anvendt til med sikkerhed at placere sårene på kroppen og ikke til hans vurdering af sårenes ophealing.

Det er efter hans opfattelse usandsynligt, at sårene er to til tre uger gamle.

Læsionerne på låret er friske. Der er nogen rødme. Der er underhudsblødninger, der normalt udvikler sig inden for et døgn. Hvis det på låret havde været tre uger gammelt, havde der ikke været skorpe på såret. Der kommer først gulfarvning efter mindst 18 timer, hvorefter det bliver blå. Læsionerne er derfor friske og opstået inden for en til tre dage.

Foreholdt ex. III, side 314, fotos, og tiltaltes forklaring om, at det lille mærke skulle være en bums, forklarede vidnet, at det i så fald var en atypisk udseende bums og placeret et usædvanligt sted. Det ligner efter hans opfattelse mere en hudafskrabning. Hvis tiltalte havde kradset i bumsen, så er det ikke udelukket, at det kunne være en bums. Den er imidlertid helet samtidig med den større læsion, og det er ikke karakteristisk for en bums.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hans vurdering er foretaget på baggrund af de modtagne fotografier. Flere havde været bedre, og det havde været bedst, hvis han selv havde været til stede og havde undersøgt tiltalte.

Foreholdt ex. III, side 314, fotografi af skade på låret, forklarede vidnet, at de begge er påført med stump vold. De har nogenlunde samme overflade og ligner meget hinanden. Det øverste sår har begyndende sårskorpe. Der er forskel på dem, hvilket indikerer, at de er påført med forskellige redskaber eller forskellig kraft.

Foreholdt ex. III, side 315, fotografi af skade på brystet, forklarede vidnet, at det ikke kan udelukkes, at underhudsblødningen er opstået på et andet tidspunkt end såret. Det kan heller ikke udelukkes, at det er opstået samtidig.

Foreholdt ex. III, side 353, retsmedicinsk udtalelse, og svaret på spørgsmål 2, sidste led, forklarede vidnet, at hvis en pig har bevæget sig op over kroppen, så vil huden blive krøllet sammen, karrerne briste og underhudsblødningen skabes. Han vil antage, at såret er få millimeter dybt, og en pig som den oplyste, vil kunne forårsage en sådan læsion. Det afhænger af, hvad man bliver ramt af. Hvis man kører over en nøgen krop, kræver det mindre kraft. En spids kniv ville skære i huden. Spidsen af kniven vil også skære i huden.

For så vidt angår aldersfastsættelsen er det kun delvis sårskorpen, der anvendes til en sådan. Han kan konstatere, at der er rødmen og udvikling i såret. Hvis man kradser i såret, kan det sløre alderen.

Foreholdt ex. III, side 314, forklarede vidnet, at det er en frisk læsion, og der er ingen fortykkelse. Sårskorpen bruges til vurdering af læsionens alder. Hvis der havde været kradset i såret, havde han forventet en forhøjning. Det ser ikke ud til, at der er infektion i såret. Det ligner en febrin opheling. Infektion kan ikke sløre alderen, når man ser på det, der er omkring såret.

Hvis såret er opstået ved påvirkning af nøgen hud, vil det være meget sandsynligt, at der er afsat dna-spor på det, der har forårsaget såret. Hvis der har været beklædning mellem huden og det, der forårsagede såret, så er det ikke særlig sandsynligt, at der ville være afsat et sådant dna-spor. Det afhænger helt af kraften, om et sådant sår kan opstå gennem et lag tøj. Såret kan godt være forårsaget uden, at tøjet er gået i stykker. Med stor kraft vil en af de affotograferede pigge kunne gennemtrænge tøj. Kraften kan bestå i et langt massivt tryk, hvor vævet er trykket sammen, og trykket kan være påført uden på tøjet. Han kan ikke udtale sig om, hvorvidt tøjet i den forbindelse er gået i stykker."

Kriminaltekniker Bente Sørensen har forklaret som vidne,

"at hun er ansat i Nationalt Kriminalteknisk Center (NKC), hvor hun har været i 11 år, de seneste 5 år i afdelingen for spor. De foretager blandt andet sammenligninger af sålaftyk, der

er sikret fra et gerningssted, med sko og aftryk af sko sikret fra en mistænkt. Hun har gennem sin baggrund stor erfaring på området.

Et sålaftryk bliver sikret fra et gerningssted f.eks. på en gelatinehinde, og dette aftryk affotograferes. Der bliver herefter lavet prøveaftryk af den sikrede sko, der også affotograferes. Begge fotografier bliver lagt ind i et computerprogram, hvor de bliver kalibreret og sammenlignet. Der bliver også foretaget sammenligning af detaljer som slitage.

I den foreliggende sag var sålaftryk fra en højre og en venstre sko på gerningsstedet og aftryk af en højre og venstre sko fra tiltalte.

Foreholdt ex. III, side 286, kriminalteknisk erklæring, fotos af sålaftryk, forklarede hun, at det var aftryk af de sko, hun fik indleveret. De havde fået koster nr. KT 58 og KT 60.

Foreholdt samme bilag, ex. III, side 287, forklarede hun, at de på gerningsstedet fundne sålaftryk KT 6 og KT 9 som afsat med venstre sko, der i sålmønster, størrelse og specifik slitage svarede til KT 58.

Sålmønster, størrelse og slitage skal stemme overens inden undersøgelsen fortsættes. Sålmønsteret er det mønster, som skoen har. Størrelsen er størrelsen på skoens sål. En sålstørrelse kan bruges til flere skostørrelser. Specifik slitage kan konstateres.

I det foreliggende tilfælde kan den specifikke slitage konstateres på venstre forfod og hæl. Der er på samme steder slitage på sålaftryk fra gerningsstedet og fra tiltaltes sko. Der var desuden på sålaftrykkene fra gerningsstedet specifik slitage, der ikke kunne genfindes på sålaftrykket fra tiltaltes sko. Skaden eller den specifikke slitage på de to sålaftryk fra gerningsstedet var identiske, og derfor er det mindre sandsynligt, at det skyldes noget, der har siddet i gulvet. Den specifikke slitage kan ses på den ”støddæmper”, der er markeret med pile. Hvis det var skoen, de havde haft inde, kunne det forklares med, at skoen var blevet slidt i mellemtiden, eller at der havde siddet noget fast på skoen på gerningstidspunktet, som siden er slidt af. Det kunne til eksempel være et stykke tygegummi. Denne specifikke slitage taler imod, at der er et match mellem sålaftrykket fra gerningsstedet og tiltaltes sko. En teori kunne i det tilfælde være, at en gerningsmand har to ens par sko, og at det ikke er det korrekte par sko, der er indleveret til sammenligning.

Vi slider vores sko på forskellig måde. Slidmønstre afhænger af, hvad vi træder på, og hvordan vi går med skoene.

Der er specifik slitage på højre sålaftryk fra gerningsstedet og fra tiltaltes sko, der passer sammen. Det fremgår af fotoet af sålaftrykket fra tiltaltes højre sko ex. III, side 286, at forfoden mod højre er meget slidt, og at der er flere ringe, som er slidt væk. Der er slidt mere på højre sko end på venstre sko. Det matcher med de sålaftryk, der blev fundet på gerningsstedet.

Som det fremgår af ex. III, side 288 og 289, fotografier, var der på gerningsstedet afsat tre sålaftryk med højre sko, der matchede med sålaftrykket fra tiltaltes sko. Det fremgår heraf, at forfoden mod højre var slidt meget væk og det nederste kors mod højre også var slidt væk.

Hun har undersøgt for konkrete detaljer, som var uoverensstemmende. Der blev ikke – ud over de nævnte - fundet specifikke detaljer, hvor der var uoverensstemmelse mellem sålaftrykene fra gerningsstedet og tiltaltes sko.

Foreholdt samme bilag ex. III, side 285, og erklæringens konklusion forklarede vidnet, at undersøgelsen viser, at noget taler for et match, og noget taler imod. Såløsmønster og størrelse passede, og der var en unik slitagegrad. Det, der talte imod, var de specifikke forskelle. Hvis ikke sidstnævnte havde været der, ville konklusionen have været pkt. 3, "indicium". Hvis der havde været en eller flere sikre detaljer kunne man have bevæget sig op i pkt. 2, "stærkt indicium".

Vidnet blev af forsvareren foreholdt samme rapport, ex. III, side 287, fotografier af venstre sålaftryk fra gerningsstedet, og forklarede, at den særligt markerede slitage går igen på de to aftryk fra gerningsstedet, og at den ikke kunne genfindes på de sko, der blev sikret fra tiltalte. Hun ville have bidt mærke i, hvis tiltaltes sko var rengjorte. Hun undersøgte og konstaterede ikke, at der sad tyggegummi på disse sko.

De har undersøgt mange af disse typer Nike sko tidligere og har ikke i forbindelse med den konkrete undersøgelse været i kontakt med Nike producenten, om der kunne være en fejl i produktionen.

Som følge af den konstaterede specifikke slitage kan der være tale om to forskellige par sko."

A har forklaret som vidne,

"at han kender tiltalte som ..., men er ikke bekendt hans rette navn. Foreholdt navnet T siger det ham ikke noget. Han kender tiltalte fra Allerød. Han har foræret tiltalte et par sko. Det var et par hvide Nike Shox. Det er længe siden og kan muligvis være to år siden.

Foreholdt ex. I, side 123, afhøringsrapport dateret 25. november 2015, hvoraf fremgår blandt andet følgende: "*Han blev gjort bekendt med anledningen til min henvendelse og oplyste, at han for lang tid siden havde købt et par hvide Nike Shock sko og at dem havde han stadigvæk*", forklarede vidnet, at han erindrer, at han havde talt med en betjent om, hvorvidt han havde foræret et par sko bort, men at han ikke erindrer at have udtalt, som anført i rapporten.

Foreholdt samme rapport, ex. I, side 124, hvoraf fremgår endvidere blandt andet følgende: "*Forespurgt om han kendte T fra Allerød oplyste han, at det gjorde han ikke. Forespurgt om han evt. kendte navnet "T-..." (som T benytter som alias på Facebook" oplyste afh., at han godt kendte T fra Allerød, men han kendte ikke pgl. Rigtige navn. Afh. Kunne oplyse, at T er en tyrker på omkring 25 år og kraftig af bygning*", forklarede vidnet, at han ikke erindrer, hvad han forklarede til politiet. Han var på det omhandlede tidspunkt meget syg og indlagt på psykiatrisk afdeling.

Foreholdt samme rapport, ex. I, side 124, hvoraf fremgår, at han skulle have forklaret, "*at han aldrig havde foræret T noget og heller ikke på noget tidspunkt nogle sko*", forklarede vidnet, at han ikke erindrer dette, men at han muligt kunne have forklaret som anført.

Han erindrer, at han har foræret tiltalte det anførte par sko. Han har været meget syg og i lange perioder ikke selv.

Adspurgt af forsvareren og foreholdt samme rapport, ex. I, side 123, hvoraf fremgår, at han blev kontaktet på sygeafdelingen på Vestre Fængsel, forklarede vidnet, at han ikke erindrer, hvor han befandt sig, da han blev afhørt. Han har i perioder været på sygeafdelingen.

Forevist foto, ex. III, side 277, fotografier af de hos tiltalte sikrede sko, bekræftede vidnet, at det var det par sko, som han forærede til tiltalte."

Retsgenetiker Frederik Petersen har forklaret som vidne,

"at han har været tilknyttet Retsgenetisk Afdeling de seneste ni år. Han udfærdiger blandt andet erklæringer og sammenligner dna-prøver.

Foreholdt ex. III, side 255, konklusion i retsgenetisk erklæring vedrørende KT nr. 1, forklarede vidnet, at det var en helt sædvanlig erklæring, hvor der findes et match mellem et spor og en dna profil i databasen.

En dna profil er angivet ved tal. Disse tal dækker over længdemålinger af dna på kromosomerne. Man arver et sæt kromosomer fra både sin mor og sin far. Det kromosom kan have forskellige længder. Hvis man er sund og rask kan man højst have to tal.

Af erklæringen ex. III, side 257, fremgår som eksempel i første linje i venstre kolonne, at tiltalte har arvet nr. 15 fra den ene af sine forældre. Der går igen i de følgende kolonner på linjen. Når der er mere end to tal, så er der bidrag af dna fra mere end en person. Nederst i skemaet foretages en kønsbestemmelse, og da der er både x og y kromosomer må en af disse personer være en mand.

Alle tal fra tiltalte stemmer overens med tal fra sporet. Derved taler det for, at en del af det undersøgte dna i sporet stammer fra tiltalte.

Tal over 1 medfører, at der laves nogle antagelser og foretages nogle beregninger. Antagelsen går ud på, at dna i sporet stammer fra tiltalte, og beregningen går på, hvor uheldig man skal være for, at det passer ved et tilfælde. I det foreliggende tilfælde skal man undersøge en million andre mennesker for at forvente at finde samme match. Denne million mennesker kan være både kvinder, mænd og børn.

Han kan ikke udtale sig om bevisværdien af dna-sporet, men alene konstatere, at retten er en million gange mindre i tvivl end før. Den matematiske metode er at opstille en sandsynlighedsberegning. Hvis beregningen ender i 0, så kan det umuligt være tiltalte. Hvis den ender på en, så er det lige så sandsynligt, at det er tiltalte som en tilfældig anden. Alt over en taler for, at det er tiltalte. Jo højere tallet bliver, des mere sandsynligt er det, at det er tiltalte. Tallet en million er det højeste, som de angiver. Han kan ikke stå inde for et højere tal, og ham bekendt er det kun i Danmark, at man opererer med så lave tal.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han fra kollegaer fra andre lande har hørt, at de arbejder med tal på en milliard. I USA arbejder de med væsentlig højere tal."

Kriminalassistent Jens Palle har forklaret som vidne,

"at han deltog i opklaringsarbejdet af det omhandlede røveri.

Politiet koncentrerede på et tidspunkt efterforskningen omkring en mand ved navn B, der er af libanesisk afstamning.

Forholdt tillægsex. I, side 26, fotografier af B, bekræftede han, at det er B, der er afbilledet.

Efter hjemmerøveriet famlede politiet i blinde. De rundsendte stillfotografier fra videoovervågningen på gerningsstedet blandt kollegerne. På fotografierne var afbilledet to gerningsmænd. En kraftig og en slank mand. En kollega kom med det bud, at den kraftige kunne være B, hvorfor de koncentrerede efterforskningen om ham.

B havde samme statur som den kraftige person, der kunne ses på overvågningsvideoen fra gerningsstedet. Det skyldtes, at B var kraftig. Fotografierne er optaget af et observationshold og muligt fra en trappeopgang.

Foreholdt tillægsex. I, side 21, rapport af 17. oktober 2014, hvoraf fremgår blandt andet, at vidnet den 16. oktober 2014 personligt indfandt sig i en forretning og konstaterede, at ekspedienten svarede til de foto, som B havde lagt på Facebook, at han svarede til signalementet på den ene gerningsmand, som sås på videooptagelsen, der blev optaget under røveriet, og at vidnet bemærkede, at både kroppsfacon, ansigtsfacon, hårlængde og frisure samt skægvekst passede overensstemmende, forklarede vidnet, at det var hans umiddelbare indtryk. Han bemærkede også, at B havde en form for knæk på rundingen på sit venstre øre.

Forevist tillægsex. I, side 26, fotos af B, forklarede vidnet, at man kan fornemme et knæk på ørerundningen. Han hæftede sig ved dette, da han et eller to steder på optagelsen fra videoovervågningen på gerningsstedet kunne fornemme et tilsvarende knæk på øret på den kraftige af gerningsmændene.

Foreholdt, at det af hans rapport, tillægsex. I, side 22, fremgik, at det dog kunne konstateres, at B' øre havde en ligesom trekantet runding, hvilket passede nøje til videooptagelsen af den kraftige gerningsmand. som også sås at have samme karakteristiske trekantede runding på øret, forklarede vidnet, at han nok havde været lidt frisk i sin formulering, da man ikke på optagelsen fra videoovervågningen kunne se det så klart, at han kunne være sikker på, at det var et overensstemmende knæk på øret.

Foreholdt tillægsex. I, side 23, forklarede han, at han ikke deltog i observationerne af B. Det var efter aftale med ham, at der blev iværksat observation. Han er ikke sikker på, om han var den sagsbehandler, der meddelte, at observationen skulle afsluttes. Observationen blev alene gennemført for at få et fotomateriale af B.

Han har sikkert været bekendt med B' baggrund og mener, at han er libaneser. Han hæftede sig ved dette, da den forurettede F2 havde oplyst, at hun var sikker på, at gerningsmændene talte dansk med libanesisk accent.

Der blev indhentet teleoplysninger fra B telefon med henblik på konstatering af, om den kunne have været på eller i nærheden af gerningsstedet på gerningstidspunktet.

Foreholdt tillægsex. I, side 28, vurdering af teleoplysninger vedrørende B, forklarede han, at de ikke hæftede sig ved, at hans telefon gik ind på masten på ...vej 7 i Køge den 1. oktober 2014, kl. 21.39. ...vej ligger ud til den meget trafikerede ...vej, og man går på den mast, hvis

man kører på ...vej. Man ville uden tvivl gå på samme mast, hvis man befandt sig på ...vej 1 i Køge.

Ud over de fysiske kendetegn og teleoplysningerne, så fandt de i forbindelse med efterforskningen ikke andet, der gjorde B interessant.

Derefter fik de oplysninger om, at der var fundet et dna match på tiltalte, hvorfor efterforskningen rettede sig mod ham.

Ud fra B' telehistorik fra en måned før til en måned efter gerningstidspunktet var der ikke noget, der tydede på, at gerningsdagen afveg fra normalbilledet. Det var derimod tilfældet med tiltaltes telehistorik for samme periode, da det netop afveg fra normalbilledet.

Foreholdt tillægsex. I, side 28, og bevægelserne på B' telefon i tidsrummet fra 1. oktober 2014, kl. 23.19, samt internettrafikken den 2. oktober 2014, bekræftede han, at de ikke kunne få oplysninger om mastepositioner på internettrafikken. De kunne derfor ikke konstatere, hvor telefonen havde befundet sig på eller efter gerningstidspunktet.

Det er ikke undersøgt, hvor høj B er, og der er ikke vedrørende ham foretaget en retsantropologisk undersøgelse. Der er heller ikke foretaget ransagning hos B eller indhentet dna hos ham.

Adspurgt af anklageren og foreholdt tillægsex. I, side 28, teleoplysninger om B' telefon, forklarede vidnet, at grunden til, at telefonen går på de anførte master, er, at den er bevægelse. B havde ingen mistænkelig adfærd omkring ...vej 7 i Køge.

Tiltaltes telefonmønster var atypisk, da han dagen efter gerningen havde slukket for sin telefon gennem længere tid. Det var usædvanligt, når man sammenlignede det med mønsteret for de øvrige dage.

Adspurgt på ny af forsvareren forklarede vidnet, at det var en mulighed, at tiltaltes telefon var slukket, fordi den var løbet tør for strøm."

Den ovennævnte overvågningsvideo er fremvist under sagen.

Der er under sagen yderligere dokumenteret fra

plantegning,

ex. II, side 131, anmeldelsesrapport,

ex. II, side 142, kriminalteknisk erklæring,

ex. II, side 151 ff., fotomappe,

ex. III, side 255, retsgenetisk erklæring,

ex. I, side 42-43, anholdelsesrapport,

ex. I, side 44, ransagningsrapport,

ex. I, side 49, fotomappe,

ex. III, side 277, fotos,

ex. III, side 287-288, 285, kriminalteknisk erklæring,

ex. III, side 303, fotomappe,

ex III, side 326, fotomappe,

ex. III, side 308, retsgenetisk erklæring,

ex. III, side 314, 316, fotos af sår på tiltalte,

ex. III, side 333 - 336, fotos af tiltalte,
ex. III, side 361, videoanalyse.
ex. tillægsex I,
side 17, politirapport, sko,
side 69, rapport, tiltaltes mobil,
side 68, politirapport, telehistorik,
side 16, supplement, videoanalyse,
side 26, fotos, B,
side 28 og 29, teleoplysninger, B.
mail af 22. april 2015 fra advokat Ulrik Sjølin Pedersen, hvoraf forsvarerens og tiltaltes stillingtagen til optagelse af yderligere fotos fremgår,
tillægsex. I, side 28, 32-34, teleoplysninger B,
ex.. I, side 69-70, teleoplysninger vedrørende tiltaltes mobil ...
ex. I, side 75-77, rapport med fotos af forurettede F1,
ex. I, side 78, rapport, kontakt til RASK vedrørende forurettede F1,
ex. I, side 80-81, politiattest vedrørende F1,
ex. I, side 82-83, udtalelse fra Region Sjælland, Neurologisk afdeling, vedrørende F1,
ex. I, side 88-90, politiattest vedrørende Erik Jensen,
ex. I, side 85-86, rapport fra psykolog Annett Levy Andersen vedrørende begge forurettede,
ex. I, side 105, rapport, besigtigelsesrapport vedrørende forurettede F2,
ex. I, side 109-113, fotomappe vedrørende forurettede F2
ex. I, side 114 - 115, politiattest vedrørende F2
rapport af 21. oktober 2014, rapport vedrørende anmodning om historiske - teleoplysninger vedrører B,
brev af 21. oktober 2014 fra anklagemyndigheden med anmodning om indhentelse af historiske teleoplysninger
udskrift af retsbogen af 21. oktober 2014
tillægsex. II, side 1-2, straffeattest
tillægsex II, side 26, 39 og 41, dele af dom af 19. december 2013 fra Retten i Hillerød
tillægsex. II, side 43 og 50, dele af dom af 10. september 2014 fra Københavns Byret
tillægsex. II, side 52, 59, 60 og 61, dele af dom af 3. december 2014 fra Retten i Hillerød.
tillægsex. II, side 62 og 68, udskrift af retsbogen af 25. september 2015 fra Østre Landsret
tillægsex. II, side 64 og 65, udskrift af dombogen af 25. september 2015 fra Østre Landsret
tillægsex. II, side 3-7, udtalelse af 16. oktober 2015 fra Udlændingestyrelsen
tillægsex. II, side 36, dele af udtalelse af 30. oktober 2013 fra Udlændingestyrelsen vedrørende associeringsaftalen
tillægsex. II, side 16 og 17, rapport af 24. september 2015 om økonomiske skatteoplysninger
tillægsex. II, side 13, 14, 15 og 16, rapport af 24. september 2015 om tiltaltes ansættelser
808 undersøgelse af 16. juli 2013, side 4 og 5.

Personlige forhold.

T er tidligere straffet

ved den 17. marts 2011 i Retten i Hillerød at have vedtaget en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 1, nr. 1, og § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 5, ligesom han blev meddelt et kørselsforbud,

- ved Københavns Byrets dom af 19. april 2013 med en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,
- ved Københavns Byrets dom af 22. august 2013 med en bøde på 10.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, og bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,
- ved Retten i Hillerøds dom af 19. december 2013 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, og § 261, stk. 2, ligesom han i medfør af udlændingelovens § 24 b, jf. § 22, nr. 6, blev betinget udvist af landet med en prøvetid på 2 år,
- ved Retten i Roskildes dom af 27. december 2013 med en bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2,
- ved den 25. juli 2014 overfor Nordsjællands Politi at have vedtaget en bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, og
- ved Københavns Byrets dom af 10. september 2014 med en tillægsstraf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, jf. § 89.
- ved Retten i Hillerøds dom af 3. december 2014 med en tillægsstraf af fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og § 266, jf. § 89, ligesom han i medfør af udlændingelovens § 24 b, jf. § 22, nr. 6, blev betinget udvist af landet med en prøvetid på 2 år.

Udlændingestyrelsen har i en udtalelse af 16. oktober 2015 udtalt:

"...

Midt- og Vestsjællands Politi har den 16. september 2015 anmodet Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn: T

Nationalitet: Tyrkiet

Cpr.nr.: ...

der er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2 og § 245, stk. 1 og 2. pkt., jf. § 247, stk. 1.

.....

Opholdsgrundlag og længde

T blev født i Danmark den 16. juli 1989. Idet hans forældre allerede var fast bosiddende i Danmark på dette tidspunkt, var T efter dagældende praksis fritaget for kravet om opholdstilladelse indtil sit fyldte 18. år, hvor han skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

Den 21. november 2007 blev T meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 16. juli 1989, hvor pågældende blev født i Danmark og tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T blev varetægtsfængslet den 11. november 2014 og frem til da har han således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 25 år og 4 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at T tidligere er idømt frihedsstraf. Det er ikke til brug for Udlændingestyrelsens udtalelse oplyst, hvor længe pågældende har afsonet.

Udlændingestyrelsen vurderer imidlertid, at det ikke har betydning for udvisningshjemmelen eller vores udtalelse om udvisningsspørgsmålet, hvor længe T rent faktisk har afsonet af sin tidligere idømte straf.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 1 eller nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 1 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 245 eller straffelovens § 288 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvisse til politiets rapport af 7. maj 2015.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T er født og opvokset i Danmark.

- T har sine forældre, sine søskende og sin farmor i Danmark.
- T har en faster og dennes familie i Tyrkiet.
- T har gået i folkeskole til 7. klasse.
- T har gået på produktionsskole i 8. og 9. klasse.
- T har en maleruddannelse.
- T er ejer af ... i Roskilde.

.....

På baggrund af ovenstående finder Udlændingestyrelsen ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger, at der er risiko for, at T vil blive udsat for særligt byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Tyrkiet, eller for at T dér vil blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive straffet for i Danmark.

Udenrigsministeriets notat af 8. december 2010 vedlægges i kopi.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22- 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udtalelse vedrørende associeringsaftalen

Efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 (i det følgende benævnt Associeringsaftalen m.v.) artikel 6, kan en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse i en medlemsstat i ét år eller mere, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i samme medlemsstat.

Efter artikel 7 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til den tyrkiske statsborger, som har været tilknyttet arbejdsmarkedet. Efter artikel 7 kan det bla. have betydning, hvor længe familiemedlemmet har haft lovligt ophold i værtslandet. For så vidt angår børn kan det desuden have betydning, om barnet har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, og om en af forældrene (fortsat) er lovligt beskæftiget i værtslandet.

Oplysninger

Det fremgår af de til sagen indhentede oplysninger fra politiet, at T er født og opvokset i Danmark og er tyrkisk statsborger.

Det fremgår endvidere af de til sagen indhentede oplysninger, at T ingen ægtefælle eller børn har og at han bor med sine forældre, farmor og søskende.

Det fremgår af de til sagen vedlagte bilag fra SKAT, at T ikke har haft lønindkomst 2015.

Ved opslag i e-lndkomst dags dato, fremgår det ligeledes, at T ikke har haft lønindkomst i 2015.

Det fremgår endvidere af bilag fra SKAT, at Ts mor, ..., modtager pension.

Af bilag fra SKAT fremgår det endvidere, at Ts far, ..., i perioden fra 2010 til 2012 har drevet selvstændig virksomhed, I perioden fra 2010 til 2014 har ... modtaget A-indkomst fra arbejdsløshedskasse. Samtidig har han været ansat i virksomheden ... ApS fra august 2013 og i hele 2014.

T har, efter det oplyste, gået på Teknisk Skole på maleruddannelsen, men der er ingen oplysninger om eller dokumentation for, at han har gennemført uddannelsen.

Vurdering

Udlændingestyrelsen vurderer, at T ikke er omfattet af art. 6 i Associeringsaftalen mv.
.....

Vi understreger, at vi ikke har foretaget nogen vurdering af, om Associeringsaftalen i det konkrete tilfælde vil kunne være til hinder for en udvisning.

Konklusion

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 8-10 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Udlændingestyrelsen skal samtidig henlede opmærksomheden på, at en udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal gøres betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter § 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Del følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

.....

Såfremt den pågældende idømmes betinget udvisning efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, følger det af denne bestemmelses stk. 2, at der skal fastsættes en prøvetid på 2 år.

..."

Udlændingestyrelsen har under en tidligere sag afgivet udtalelse af 30. oktober 2013, hvori man har fundet tiltalte omfattet af associeringsaftalens art. 7, hvilket der er enighed om mellem parterne.

Af oplysninger fra SKAT fremgår, at tiltalte har haft lønindkomst som følger

i 2010 på 24.515 kr., indberettet timetal på 100 timer,
i 2011 på 41.026 kr., indberettet timetal på 360 timer,
i 2012 på 52.180 kr., indberettet timetal på 10 timer, samt

i 2012 på 41.563 kr., indberettet timetal på 309 timer,
i 2013 på 3.544 kr., indberettet timetal på 30 timer.

Herudover ses tiltalte i 2012 at have haft indkomst i form af SU med 5.662 kr og bidragsfri A-indkomst med 3.774 kr. I 2014 har han haft bidragsfri A-indkomst med 2.839 kr.

Der har under sagen endvidere været dokumenteret fra en tidligere undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808 af 16. juli 2013.

Der er enighed om, at tiltalte taler tyrkisk.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet siden 11. november 2014.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"..

Efter votering afsagde retten følgende

K e n d e l s e:

Samtlige dommere og nævninger udtaler følgende:

Efter politiassistent Mikael Boamah og politiassistent Ulrik Gregersens forklaringer, herunder om politihunden Milos markering for fært, sammenholdt med oplysninger om gerningsstedet indeholdt i de kriminaltekniske erklæringer om fund af spor, fotografierne og plantegningen af samme og indholdet af overvågningsvideoen er det ubetænkeligt at lægge til grund, at to gerningsmænd forcerede hegnet ud mod Københavnsvej, som de samtidig trykkede ned for oven. Derfra bevægede de sig over grunden frem til det indvendige hegn og herefter mod nord forbi en container og frem til den sydlige gavl på bygningen til X. Gerningsmændene kravlede herefter op af væggen til terrassen på bygningens første sal, hvor de knuste en rude, fortsatte ind i beboelsen gennem stuen og gangen frem til det soveværelse, hvor F2 og F1 lå i deres senge.

Det lægges efter bevisførelsen, herunder F2s forklaring og indholdet af overvågningsvideoen, endvidere til grund, at to maskerede og for dem ukendte gerningsmænd den 1. oktober 2014 kort før midnat trængte ind i F1 og F2s hjem og forlangte at få penge fra boksen, som gerningsmændene øjensynligt ikke var klar over, hvor befandt sig. Da den sovende F1 ikke reagerede herpå, tvang de to gerningsmænd ham ud af sengen og truede med at voldtage F2, ligesom de bandt hende på hænder og fødder med gaffatape. Herefter tildelte gerningsmændene på skift F1 adskillige slag og spark og F2 adskillige slag for at få F1 til at åbne boksen, der var placeret i stueetagen i tilknytning til ..., hvor F1 og F2 efter nogen tid blev tvunget ned. Forehavendet mislykkedes, da F2 kort efter undløb og tilkaldte hjælp.

Efter politiassistent Mikael Boamah og politiassistent Ulrik Gregersens forklaringer, herunder om kollegaens politihunds markering for fært på gitterporten sammenholdt med oplysninger om fundene på denne gitterport, er det også ubetænkeligt at lægge til grund, at gerningsmændene forcerede denne gitterports to låger, da de forlod stedet.

Højesteret har i flere tilfælde og blandt andet ved dom af 17. december 2012, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2013, side 296, gennemgået forarbejderne til bestemmelsen i straffelovens § 288, stk. 2, efter ændringen om egentlige hjemmerøverier. Det fremgår af præmisserne blandt andet følgende:

”Kerneområdet i den anførte definition af et »egentligt hjemmerøveri« må antages at være planlagte overfald på tilfældige sagesløse personer i deres eget hjem for at fratage dem værdier.”

På denne baggrund, og da det for gerningsmændene var en tilfældighed, hvor værdierne befandt sig, er det bevist, at gerningsmændene begik forsøg på egentligt hjemmerøveri omfattet af straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1.

Efter F2s forklaring, indholdet af overvågningsvideoen og de foreliggende lægelige oplysninger om de konstaterede skader på hende lægges det til grund, at hun blev tildelt adskillige slag i hovedet og udsat for et halsgreb. Hun fik som følge af overfaldet en stor blodansamling omkring venstre øje og hævet næse.

Efter F2s forklaring sammenholdt med indholdet af overvågningsvideoen lægges det endvidere til grund, at F1 på et tidspunkt i forløbet lå som livløs i gangen efter at være tildelt adskillige slag og spark i hovedet og på kroppen, så han ikke var i stand til at se ud af øjnene. En af gerningsmændene kastede vand i hovedet på F1 for at vække ham til live, således at han kunne åbne boksen. Han blev herefter tilføjet yderligere adskillige slag og spark på kroppen og i hovedet samt blev udsat for i hvert fald to knæspark i underlivet og et halsgreb.

Det lægges efter de lægelige oplysninger om skaderne på ham sammenholdt med indholdet af overvågningsvideoen endelig til grund, at den 71-årige F1 blev udsat for mange slag og spark, som i vid udstrækning blev tildelt ham, mens han var helt værgeløs, hvorfor den udøvede vold findes at have haft en så omfattende, rå, brutal og farlig karakter samt påført F1 sådanne betydelige og alvorlige skader, at forholdet også må henføres under straffelovens § 245, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Politiassistent Mikael Boamah har forklaret, at hans hund Milo fik fært ved det udvendige hegn ud mod Københavnsvej, der var trykket delvis ned, og at han markerede stedet, hvorefter de tilkaldte kriminalteknikere og blandt dem politiassistent Ulrik Gregersen foretog en aftørring af hegnet med henblik på sikring af dna, idet man antog det delvis nedtrykkede hegn for at være indstigningsstedet.

Det fremgår af Retsgenetisk Afdelings erklæring af 30. oktober 2014, at der i dette spor blev fundet en dna-profil. Denne profil havde et match, som efter beregning indebærer, at det er 1.000.000 gange mere sandsynligt, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra tiltalte, end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra ham.

I forbindelse med gerningsstedsundersøgelserne blev der både på glasskår fra terrassedøren og på gulvet i stuen fundet sålaftryk, der ved en nærmere undersøgelse af og sammenligning med et par Nike Shox sko fundet hos tiltalte med hensyn til sålstørrelse, slitagegrad og -måde pegede på, at der kunne være tale om, at det var tiltaltes sko, der havde afsat aftrykkene på gerningsstedet. Imod talte, at der på sålaftrykket fra venstre sko var en specifik slitage, som ikke genfandtes på tiltaltes sko, hvilket efter kriminaltekniker Bente Sørensens forklaring kunne forklares med, at der eksempelvis havde siddet et stykke tyggegummi, som siden var

faldet eller slidt af. Hun har endvidere forklaret, at det også kan skyldes, at det ikke var tiltaltes sko, der havde sat aftrykkene på gerningsstedet.

Skoene fundet hos tiltalte var hvide. Det fremgår af overvågningsvideoen, at den kraftige af gerningsmændene var iført hvide sko, der i hvert fald minder om de hvide Nike Shox sko fundet hos tiltalte.

Retsantropologisk Afdeling har i en erklæring af 10. marts 2015 udtalt, at der er et indicium for, at det er tiltalte, der ses på overvågningsvideoen, som den kraftige gerningsmand, idet man har fundet karakteristiske træk ved tiltaltes gang, der matcher denne gerningsmand. Man har ikke fundet træk, der taler imod. Erklæringen støttes af retsantropolog Peter Kastmand Larsens forklaring om, at gerningsmandens bevægelsesmønster ikke afviger fra tiltaltes.

Efter ransagning af tiltaltes telefon fandt politiet fotografier af nogle sår på tiltaltes lår og mave/bryst. Det lægges efter bevisførelsen, herunder tiltaltes forklaring, til grund, at han den 3. og 5. oktober 2014 sendte disse fotografier til sin kusine, der er sygeplejerske, da tiltalte ikke ønskede at kontakte skadestuen.

Tiltalte har i et retsmøde den 18. december 2014 forklaret, at skaderne opstod i september 2014 i forbindelse med en uoverensstemmelse med nogle bandemedlemmer, som tiltalte kender, men ikke ønsker at identificere, og at han ventede to til tre uger med at tage og sende fotografierne til sin kusine.

Det fremgår af en erklæring af 10. januar 2015 fra Retspatologisk Afdeling sammenholdt med overlæge Steen Holger Hansens forklaring, at sårene på fotografierne fremsendt af tiltalte er friske, at det er sandsynligt, at de er pådraget omkring gerningstidspunktet, og at de kan være opstået ved forcering af gitterporten, der havde pigge foroven.

Tiltalte har efter fremkomsten af denne erklæring under hovedforhandlingen forklaret, at sårene kun var et par dage gamle, da han optog fotografierne, og han har ingen forklaring på, hvorfor han tidligere har forklaret som anført.

Endelig lægges det efter forklaringen fra kriminalassistent Jens Palle og oplysningerne om de konstaterede fund ved gennemgang af teleoplysningerne fra tiltaltes mobiltelefon til grund, at denne var slukket i tidsrummet omkring gerningstidspunktet, og at dette var afvigende set i forhold til tiltaltes anvendelse af telefonen i perioden fra 1. september til 2. november 2014.

På baggrund af de ovennævnte beskrevne kriminaltekniske, retsantropologiske, retspatologiske og retsgenetiske sporundersøgelser og navnlig henset til fundet af dna-sporet på trådhegnet ud mod Københavnsvej, der med en meget høj grad af sandsynlighed stammer fra tiltalte, er det ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring, herunder om baggrunden for sårene fundet på hans lår og mave/bryst, og finde det bevist, at tiltalte var den ene af de to maskerede gerningsmænd, der trængte ind hos F2 og F1 og i forening begik røveriforsøg og vold som anført ovenfor.

Der er enighed om, at straffelovens § 247, stk. 1, kan citeres.

Derfor findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og § 245, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. § 247, stk. 1.

Ved tiltaltes erkendelse, hvis rigtighed er bestyrket af sagens øvrige oplysninger, findes tiltalte endvidere skyldig i overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 11.

Tiltalte er herefter skyldig i forhold 1 og 2, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Thi bestemmes:

Tiltalte er skyldig i forhold 1 og 2.
..."

Sanktionsspørgsmålet

Straffen for "egentlige hjemmerøverier" blev skærpet ved lov nr. 760 af 29. november 2011. Af bemærkningerne til straffelovens § 288, stk. 2, i forarbejderne til strafskærpelsen (lovforslag nr. 209 af 25. maj 2011 om skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet) fremgår:

”...

Det er hensigten med forslaget, at egentlige hjemmerøverier (hvilket vil sige røverier, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme) fremover som udgangspunkt skal anses for at være røveri af en sådan grov beskaffenhed, at forholdet henføres under strafskærpesreglen i straffelovens § 288, stk. 2, hvorefter strafferammen er fængsel i indtil 10 år.

Det tilsigtes samtidig, at straffen i de pågældende sager forhøjes til det dobbelte i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, således at straffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel.

Fastsættelsen af straffen i det enkelte tilfælde vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

...”

Der er enighed om, at der ved strafudmålingen skal lægges vægt på, at tiltalte i forening med en medgerningsmand efter forudgående planlægning er trængt ind i to ældre menneskers private bolig, og der over et længere tidsrum under anvendelse af særdeles grov vold overfor den værgeløse F1 og med meget alvorlige følger for ham har forsøgt at aftvinge dem værdier. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltalte tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet.

Efter forholdene er begået, er tiltalte yderligere straffet med en tillægsstraf på 4 måneders fængsel ved Retten i Hillerøds dom af 3. december 2014 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og § 266.

Straffen skal herefter fastsættes som en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 1 stemme for at fastsætte tillægsstraffen til fængsel i 8 år og 4 måneder, 7 stemmer for at fastsætte tillægsstraffen til fængsel i 7 år og 8 måneder, 1 stemme for at fastsætte tillægsstraffen til fængsel i 7 år og 6 måneder, 1 stemme for at fastsætte tillægsstraffen til fængsel i 7 år og 2 måneder og 2 stemmer for at fastsættes tillægsstraffen til fængsel i 6 år og 8 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens § 894, stk. 3, jf. § 216, stk. 2.

Tillægsstraffen fastsættes derfor til fængsel i 7 år og 8 måneder, jf. straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og § 245, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. § 247, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 11, jf. i det hele straffelovens § 89.

Flertallet har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at forholdet, herunder som følge af den meget grove vold har en sådan alvorlig karakter, at straffen - efter skærpsen ved lov nr. 760 af 29. november 2011 - efter en samlet vurdering skal fastsættes til dette niveau.

Mindretallet har lagt vægt på samme momenter som flertallet, men finder navnlig under hensyntagen til udgangspunktet for straffastsættelsen for et egentligt hjemmerøveri, og at der foreligger et forsøg herpå, at straffen passende fastsættes som anført.

Samtlige voterende tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Ad spørgsmålet om udvisning.

Tiltalte blev ved Retten i Hillerøds dom af 19. december 2013 straffet med fængsel i tre måneder for sammen med to medlemmer af en særlig gruppering at have medvirket til, at disse to gruppemedlemmer - mod dennes vilje og under trussel om vold - tvang den forurettede ind i en bil. De tre frihedsberøvede og kørte med den forurettede for at presse ham til at betale en "dummebøde" på 20.000 kr. I den forbindelse blev den forurettede slået flere gange i ansigtet af de to bandemedlemmer. Tiltalte blev ved dommen endvidere udvist betinget af landet med en prøvetid på 2 år. Tiltalte havde i forbindelse med sagen været frihedsberøvet fra den 9. august og blev løsladt den 19. december 2013.

Ved Københavns Byrets dom af 10. september 2014 blev tiltalte straffet med en tillægsstraf på fængsel i 30 dage for forsøg på vold mod to polititjenestemænd. Tiltalte havde med et kraftigt overhåndskast og i en afstand af omkring 1,5 meter fra dem kastet en halvfylt sodavandsdåse mod disse polititjenestemænd, der ikke blev ramt, da de bukkede sig. Tiltalte blev samtidig frifundet for anklagemyndighedens påstand om betinget udvisning med henvisning til, at forholdet var begået forud for dommen af 19. december 2013.

Tiltalte er herudover i perioden fra marts 2013 til juli 2014 straffet med bøder for flere overtrædelser af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer vedrørende hash og af færdselsloven.

Endelig er tiltalte ved Retten i Hillerøds dom af 3. december 2014, og dermed efter at forholdene i den foreliggende sag er begået, straffet med en tillægsstraf af fængsel i 4 måneder for grov vold og trusler. Det fremgår, at tiltalte og to medgerningsmænd indfandt sig på forurettedes bopæl, og tildelte ham i forening flere knytnæveslag i hovedet, ligesom de trampede ham i hovedet, mens han lå ned. De truede endvidere forurettede med, at de ville

skære halsen over på ham, ligesom tiltalte bad en af medgerningsmændene om at hente en kniv. Der blev ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte havde en ledende rolle, ligesom der blev lagt vægt på voldens karakter, der blev begået af flere i forening mod forurettede i dennes hjem. Tiltalte blev på ny udvist betinget.

Den fastsatte straf efter denne dom og dommen af 10. september 2014 er endnu ikke afsonet som følge af den aktuelle varetægtsfængsling.

Tiltalte er 26 år gammel og tyrkisk statsborger. Han er født i Danmark og har boet i landet hele sit liv. Han er tidligere udvist betinget, det nye forhold er begået i prøvetiden for denne betingede udvisning, og tiltalte er ved rettens foreliggende afgørelse straffet med en tillægsstraf af fængsel i 7 år og 8 måneder.

Det følger derfor af udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, at tiltalte skal udvises af landet, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Efter de foreliggende oplysninger om tiltalte og dennes families personlige forhold, herunder som indeholdt i Udlændingestyrelsens udtalelse af 16. oktober 2015, sammenholdt med tidligere udtalelse af 17. oktober 2013 kan det lægges til grund, at tiltalte er omfattet af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associering (herefter associeringsaftalen m.v.) artikel 7.

Spørgsmålet om udvisning skal herefter afgøres efter associeringsaftalen m.v. artikel 14, stk. 1, og EU-Domstolens praksis om forståelsen af denne bestemmelse samt efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2.

EU-Domstolen har i praksis flere gange taget stilling til anvendelsesområdet for associeringsaftalen m.v. blandt andet ved dom af 8. december 2011 i sag C-371/08, Ziebell. Det fastslås i dommen, at Europaparlamentet og Rådets Direktiv 2004/38 (opholdsdirektivet) ikke finder direkte eller analog anvendelse, hvorfor en tyrkisk udlænding dermed heller ikke umiddelbart er omfattet af beskyttelsen efter direktivets artikel 28, stk. 3, litra a), selv om vedkommende har opholdt sig lovligt i værtsmedlemsstaten og uden afbrydelse i mere end 10 år (præmis 74). Det følger af dommen endvidere, at beskyttelsen mod udsendelse af landet – i mangel af gunstigere beskyttelse efter associeringsaftalen m.v. – derfor som minimum må svare til den beskyttelse, som tredjelandsstatsborgere, der har status som fastboende udlændinge, opnår efter Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (præmis 79). Efter disse regler må en fastboende udlænding kun udvises, hvis vedkommende udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed. Der skal ved en sådan afgørelse tages hensyn til varigheden af opholdet på opholdsstatens område, den pågældendes alder, konsekvenserne for den pågældende og dennes familiemedlemmer ved en udsendelse samt vedkommendes tilknytning til opholdsstaten eller manglende tilknytning til oprindelsesstaten (præmis 80). En udvisning, der er begrundet i den offentlige orden eller sikkerhed, må endvidere kun træffes, hvis den pågældendes personlige adfærd aktuelt udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Ved sidstnævnte vurdering skal det desuden påses, at såvel proportionalitetsprincippet som den berørte persons grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (præmis 82).

Højesteret har i flere afgørelser og senest ved dom af 21. april 2015, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2015, side 2513, med henvisning til Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig opstillet nogle kriterier til brug for den proportionalitetsvurdering, der skal foretages efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2. Det fremgår af Højesterets præmisser blandt andet følgende:

”Ved proportionalitetsbedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet. Ifølge Maslov-dommens præmis 73 gør det i relation til længden af personens ophold i opholdslandet og fastheden af båndene til opholdslandet en klar forskel, om personen allerede kom til opholdslandet i sin barndom eller blev født i opholdslandet, eller om den pågældende først kom til opholdslandet som voksen. Der skal tages hensyn til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.”

Tiltalte er som nævnt tyrkisk statsborger, der er født og opvokset i Danmark, hvor han har boet hele sit liv. Hans forældre, 3 søskende og farmor bor i Danmark, og han har gået i folkeskole til 7. klasse og i 8. og 9. klasse. Derudover har han taget malerfagets grunduddannelse. Han har siden sit 18. år haft en vis tilknytning til arbejdsmarkedet, hvor han har bestridt forskelligt ufaglært arbejde, har i perioder været arbejdsløs og på kontanthjælp og efter det oplyste ejer ... i Roskilde. Han er fraskilt og er ikke for tiden samlevende med nogen, ligesom han ikke har børn. Han bor hos sine forældre.

Der er afgivet 6 stemmer for at udvise tiltalte betinget. Disse voterende udtaler:

Det er herefter i første række relevant at vurdere, om en udvisning må anses som uproportional og stridende mod bestemmelsen i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2.

Afhængig af hans tilknytning til Tyrkiet må der på baggrund af det oplyste om tiltaltes personlige forhold stilles meget strenge krav til den kriminalitet, der kan føre til udvisning.

Tiltalte har en faster og dennes familie i Tyrkiet. Han taler tyrkisk.

Han er indenfor de seneste to år idømt frihedsstraf ved tre domme, hvoraf den seneste er afsagt efter nærværende forhold er begået. Disse domme omfatter vold, afpresning og trussel om vold mod polititjenestemænd. Ved den foreliggende afgørelse er tiltalte straffet med en tillægsstraf af fængsel i 7 år og 8 måneder navnlig for et forsøg på hjemmerøveri og grov vold i forening med en medgerningsmand under særlig skærpende omstændigheder begået over for et ældre ægtepar.

Selv om den aktuelt begåede kriminalitet - også i lyset af den udmålte straf - må anses som meget alvorlig, og tiltalte tidligere er blevet udvist af landet betinget, findes der navnlig henset til den tidligere kriminalitets trods alt mindre betydende omfang og tiltaltes meget

begrænsede tilknytning til Tyrkiet efter en samlet vurdering ikke at foreligge sådanne tungtvejende grunde, der kan retfærdiggøre en udvisning.

En udvisning vil derfor stride mod Danmarks internationale forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk.2, hvorfor disse voterende ikke vil tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge.

Der er afgivet 6 stemmer for at udvise tiltalte af Danmark. Disse voterende udtaler:

Tiltalte har en faster og dennes familie i Tyrkiet. Han taler tyrkisk.

Han er tidligere straffet flere gange for grovere personfarlige forbrydelser og er som følge heraf udvist betinget. Han har haft en meget begrænset tilknytning til det danske arbejdsmarked og har i kraft af sine familiære bånd i hvert fald nogen tilknytning til Tyrkiet.

Selv om tiltalte er født og opvokset i Danmark, og fortsat har sine forældre og søskende i landet, findes han på denne baggrund og navnlig under hensyntagen til grovheden og karakteren af den aktuelle kriminalitet, hvor tiltalte er straffet med en tillægsstraf af fængsel i 7 år og 8 måneder, at kunne udvises, uden at det strider mod Danmarks internationale forpligtelser efter associeringsaftalen m.v. artikel 14, stk. 1, eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk.2.

Derfor vil disse voterende tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge, og udvise tiltalte af Danmark med et indrejseforbud gældende for bestandigt, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Der afsiges dom efter det for tiltalte gunstigste resultat, hvorfor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke tages til følge, jf. retsplejelovens § 894, stk. 3.

Som følge heraf skal tiltalte imidlertid på ny udvises betinget i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1 og nr. 6, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. stk. 2, og prøvetiden for denne udløber to år efter løsladelse.

Erstatning

De juridiske dommerne tager påstanden om erstatning til følge som nedenfor bestemt. Der har ikke været tvist om kravets størrelse eller berettigelse i tilfælde af domfældelse.

Erstatningskravet forrentes med procesrente fra kravets fremsættelse den 21. oktober 2015.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 11. november 2014.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, skal straffes med en tillægsstraf af fængsel i 7 år og 8 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres den i forhold 2 nævnte CS-gasspray.

Tiltalte udvises af Danmark betinget på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder salærerne til de tidligere beskikkede forsvarere.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 10.000 kr. med tillæg af procesrente fra 21. oktober 2015 til F2, c/o advokat Carsten Brix, Sønder Alle 21B, 4600 Køge

Tiltalte skal inden 14 dage betale 14.618 kr. med tillæg af procesrente fra 21. oktober 2015 til F1, c/o advokat Carsten Brix, Sønder Alle 21B, 4600 Køge

Tiltalte skal inden 14 dage betale 2.700 kr. med tillæg af procesrente fra 21. oktober 2015 til ... ApS, c/o advokat Carsten Brix, Sønder Alle 21B, 4600 Køge.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 8.550 kr. med tillæg af procesrente fra 21. oktober 2015 til ... ApS, c/o advokat Carsten Brix, Sønder Alle 21B, 4600 Køge